

శ్రీరామచంద్రపూజాస్మితేనః.

సీతాకళ్యాణము. యక్షగానము.

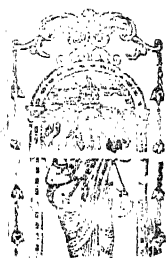
— (0) —

సంగీతకర్త;

శ్రీమాన్ వటపురి రామాను

జాచారి.

చిత్రకర్త:-

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయ అంధ్ర భాషానిలయము.
విభాగము .....
విభాగ వంశ్యుడు .....

ప్రెస్,
యల్.
కో.

శ్రీ బాలాకృష్ణ సుందరీ ముద్రాక్షరశాల యందు

ముద్రింపఁబడియె ,

కొత్తజూరు వరంగల్.

1936.

వెల. 0-4-0.

శ్రీశుభమస్తు.

సీతాకళ్యాణము, యత్నగానము

- ఉ॥ శ్రీకల్యాణసుయాత్మకంబులగు ధ్రువసీతారామపాదాబ్జముల్
వ్యాకోచస్ఫురిదిండిరాలయములై ధ్రువమోహితాంగస్థనో
వైకల్యంబు నిరాకరించి సుఖనో వాచామృతస్వానుగ్
నాకల్యంబుగ జేయునర్వసుత ధ్రువభాగ్యయుధారోగ్యముల్ ।
- క॥ అస్థులునువరుక దాసాస్థినియనిమొక్కి భావ్య తత్సాగ్రముల్
విస్మయముగసాగించిన నస్థితులగు భావ్యకార పద్మగులుతుక ॥
- చ॥ నిరతముపూర్వకపులపద ధ్రువజముల్ శిరమందుదాల్చి యా
పరమదయానురక్తులగు భాగవతోత్తముల్ స్మరించి శిరి
హరిహరపద్మసంభవుల హర్షితముల్ భయభక్తి నెంచి భూ
సురసురవర్యుల్ బాగడుదక సువచోపరిపూర్ణవృత్తిక ॥
- క॥ రామలక్ష్మణదేవుటశ్రీ ! రామారామనుచునోప రంజలసీతా ముద్దు
రాములవర్ణించుటశ్రీ ! రాములుతప్పెంతయున్న రక్షించడటై యమా
- క॥ సీతారాములుచరితము పాతకనిర్మూలమనుచు బలుకగనేల
భూతేశుసాక్షిగనునగ జాతయుమున్నెరగెరహసి జానకిజానివాసితం
- సీ॥ సర్వవేదాంతార్థ సారానుభవమొందు పరమభాగవత పరీక్షిణులాయు
ద్యైతమద్యైత విశిష్టద్యైత ములభావ మదిసమంబుగ నెంచు మాన్యు
లార పూజానుభావంబు పూర్ణమైపరిపూర్ణ పూర్ణమావీద్యతో
పరిపూర్ణలార అత్మవత్సవ భూతాత్ములనెంచెడి సాత్వికశుద్ధప

సత్పుత్రులారా! మీ బ్రహ్మయాధార్థమెరుగియో బ్రాహ్మలారా! విష్ణుసర్వ
మయంబునై వైష్ణులారా! శివరహస్యంబెరింగిన శైవులారా! ఘాలమిలసోక
మొక్కే ద భావ్యువారా.

—• కాసల్య—సుమిత్ర—కైకేయి—రావటం. —•

క శ్రీరమణీ! పియవల్లభ! ధారాధరనీలదేహ దైత్యధ్వంసీ
వారావరవిహారా! సూరీజనశేష్య నిగమ స్తుత్యసుభావ్యా॥

తెరలొ పదం—ఏకతాళము.

కోసలదేశావాసులమూ! కాసల్యాకైక సుమిత్రలమూ మేము!
బ్రాహ్మసర వనితలుమాపురి నాసదాసులైతగవసియుంతురు॥కో! తమ్ముల
పల్లెలు పొగమచ కమ్మవిన్నపిబొమ్మలమమ్మా అన్ముకచెల్లనియం
సూపమ్ములగనుగొని కొమ్ములందరూ ॥కో! హీరమణీమయహా
మున జేరినటిచూయొయ్యారంబుగను | భూరిమధురగంభీర సార
తీర. బులమోవామణివిను ॥కో! శ్రీమదనంతా నూన పోకిస్తా
మిన్నెరణమేమూరికనుండుమె | కామినివిం నాకేతపట్టణ నాము దశరదధర్మ
పత్నులము ॥ కో!

ప. సీతతో మామకీమభావానుభావంబుల విశదంబుగా నెరంగించు

ట్రై కోవిడులచే నలంకరింప బడిన సభాసదసభాముఖం గల మహామహాపులకు నమస్కరించి మేమొచ్చెదయనని శంకరము

చె॥ వ॥ చానలారా మదకలభయాంబార మీ మృకుమధుర వాగ్యైశ్వరీ విలాసంబున కచ్చెననదిచూచుట కిచ్చుమించిన సభ్యులనయనోల్పవముగా తెరవెడలు మచ్చకంటులాగా.

తెరవాట్యపదం—పకతాళ—మిట్రిక్.

కల్కిచిల్కలా వల్కులా నుధ జల్కుమగుపూ ముఖులనుమ్మయా । బెక్కుచనలామాపులూ నరుతూపులూ సురూపూతాహై ॥ క ॥ వెన్నెనలదాల్ మిన్ననగదాల్ కొన్నెవిలుకా న్నెదగుచుకే ॥ సన్నమేరమల్వాల్ మనోహరమన్నవాల్ గంటులనుహహ ॥ క ॥ మేలుమేలునసిడిమేమేమే పూల్ పూల్ పుప్పొడిమ్మగుగలయా । జాభువాసరిగంచుపూల్ గలశాల్ వరంగెల్ నీటునురాయిల ॥ కల్కి ॥ చిత్తకులబామ్మలమానంతుని కొత్తకల్లిశుని వదములమా । కొత్తములనిడి సుత్తనంబగు మత్తమధుపాలకములు గలయో ॥ క ॥

చె॥ కం॥ అర్మోరొదెలుపుడియభిధే ॥ యమ్మల నతిముదముగులకనతిత్వరితిముగ ॥ కమ్మలవిల్లుచే పూ । టమ్మలొయ్యోయ్యోముద్దుగుమ్మలొమిరల్ ॥

కౌసల్య—ద్విపద.

మదగజమాన మావృత్తాంత మంత । మునిమున విసవమ్మ ముద్దులాగుమ్మ । కవిలాప్తవంశ వారిధికంజలైరి । సముద్రై దశరథ సాంమాజ్యవిభుని । కులకాంతలముమేము కుంభిసిలోన.

సు॥ చలువల దొరబోలు సన్మఖులనుమ్మ । కోసలదేశ నివాసితంబైన । భాసురసాకేత కట్టణమునూడి । కౌసల్యకైక సామిత్రిలముమేము శ్రీసతి పార్యతి భారతులబోలి ।

కైక॥ సరవరునెన్నునుదెనలి నాయతాక్షి । పరసావనమైన పతిచౌతలనుమ్మ । చతురదౌ మత్పరియ కుతుకంబుతోడ । సుతుల కొరకై

ఘోరదనుజాశూరులను సీక్షించె । క్యూరారావణకుంభ కణుకలపిఘా
భారంబుబాపా శ్రీరాముడైయుదయించె ॥ సు దారి ॥

చేకెం॥ మీరాడనంబుతీవియు నీరేడదళాక్షులార యింపెసలార
కోరికతో సభ్యులు విన । కోరిక దెల్పుడివేగ కోమలులారా ॥

పదం—ఆటలాశం—మిశ్రం.

కా॥ రమణీయయ్యోధ్యపారీ రాణీవాసులమూ ।

సునుగంధూగము దశతథ సుంజారి మణులము ॥రమ॥

సు॥ పుత్రాకామేష్ఠిసుగుణ పుత్రీవంతులమూ ।

భాత్రీలోపలనుశూరా తత్రీయోత్తములము । పు ॥

కైక॥ కామితఫలదాదూ శ్రీభామినీ మనోహరు ।

భామాశ్రీరాములూమా ప్రేమాకొమరుండును ॥ కా ॥

కా॥ పంకజాస్తకులీనుడు శంఖచక్రాంకుడు ।

పంకజాక్షిరొ వినుమినాంక శత్రురూపుడూ । పంక ॥

సు॥ పడతీయనంత కొత్తపల్లి శ్రీరమణుడూ ।

కడుశిరులా నొసగుచునునుము విడువాడెన్నటికినీ పడ ॥

కైక॥ న॥ మందయానమూ మందహాస చంద్రికలొలుక చిలుకకో

లలలుక మాసుందరము దెల్పెదము బోటినుదాటి ॥

పదం—కురుచబంపె.

కా॥ సుందావీనుచంద మామంద మోమంద । మేమందయానా
లము । వోసాఖ । మందారసుకూమ రంద పానెందింది రానందబృంధా
లకల్ । ఓయింది ॥

సు॥ సొగసైనపపడంపు చిగురాకు నగుమోవి దగుమోము డాల్
వెన్నెలల్ । వోయింతి । జగిలెంపు తలవంపు నను పింపు సవరింపు మడి
నింపు కెంజామరల్ । వోసాఖ ॥

కై॥ చిలుకాల పలుకూలు నులుకూసుధాజల్కు పలుకూల మేల్
కండముల్ । వోసాఖ ॥ లిక్కిరొవలపూల చెలికానిచేమించు ములుకూల
పుకూహోయల్ ॥ వోయింతి ॥

కా॥ కామినియూనాతస్వామినూ తా॥ పారి ధామూనికలచేదమే
 ॥వోసా॥ కామితఫలడయ్య చూమాన సాజ్జనాల ప్రేమ తిశేయమేలునే!
 ను॥ క॥ వచ్చిసూర్యకుంభపులచ్చగువందియును జనులు యానందింకన్
 కై॥ సచ్చరితులుసా భాగ్యులు! పచ్చనివిలుకానివిభులు పరమోదారుల్!

పదం—జంపె—త్రిపుట

కా॥ కుసీయయాశ్రీ సూర్యకులసుభూషకుల్ ధారక
 భృశాను మోదకుల్ శానిశాధి నాయకుల్ ॥కు॥

ను॥ సుగాధిరాధ వందితుల్ నరాధిపాయకుల్ ।

కా॥ శ్రీచంద్రహాసశిల్ శాసనోజ్వలుల్ ॥

కై॥ మేరుధీరులాగమాంత సారవేదకుల్ ।

భూరికలుషధారకుల్ పుద్ధారకు భువి॥

కా॥ శ్రీలనంత కొత్తకల్లి శ్రీనివాసుని॥

— బాయక స్మరింతు రెపుడు వందలొత్తముల్!

సుమంతు పృథానిరావటం! తురకమాటలు.

అరెమ్మ్యాం గడ్డబద్దమత్తేకర్ బూప్ బూప్ మగర్ ఇంజెజాం
 మూరహుక్త ఇన్జెజల్ ఇన్జెగర్ మే చిల్ మల్ బల్ ఇంజెజాం హైం
 కాకాకాని అట్టెన్ రిజ్ వాచాహజర్ హైం ఫారకామాయింకరో తిలన్
 మాల్ నోహేహిమాలియా బదోడర్ అల్లిగడ్డ పంజాప్ రూన్ రుస్సాన్

కలచేదమే బరికి తురికి కాళ్ళిక్ కాబూత్ నేకాల్ జెహల్ నైనాబ్ హిందుస్తాన్
 పమేలునే కోహిస్తాన్ అర్బస్తాన్ ఇస్లాంః ఖాట్యాన్ సాహం చీరా సబరజా
 నందింకా ఆపీసర్ మాజూను హైం రిసాలాజమీయత్ మిక్ మిల్ హైం కిస్ సుబుల్ కీక
 దారుల్ మిసీస్తుమామా భీజ్ తయార్ అను బైర్ బాహి కెవాస్తై రాజామహారాజకీ
 సవారీహోరీహీహై నాలరబ్ నాట్ కరోడ్ తీస్ లాబ్ దోహజూర్ సాత్
 సా హైం తీస్ రూప్యేకీ మరమ్మత్ కీ మంజూరి దీజాతీహై జిధర్ జిధర్ మంధర్
 ఉఫ్ తాదా దెవలాత్ పూ మాంజరాత్ బాపులీ వగయిరా దురస్తుక ర్నై
 కలియె హుకుం దీజాతాహై తుంకుచాయెకె బహుల్ ఇతెజా సె మజ్
 దూరియాన్ కామాటియాన్ పోడ్ బెర్ నార్ మైజార్ ఇజిసిర్ సె
 తయార్ రహా కెంకె పఖ్లుపర్ హజర్ రహెకా ఆనా నిక్ లే అబ్ ఏదర
 బాదీకు దశరథను హారాజీమై రామలక్ష్మణ భరత్ శత్రుఘ్న జనానా
 మా పోవవత్ సె అంబా టాంటీ ఘోడా భగ్గీ టాంగా భయలీ ఝ
 ట్ కా కాచర్ మోబర్ సైకిల్ జమీనుస్యె సవారీ ఆనేకీహై అబ్ మా
 కూల్ ఇంతెజాం రఖో ఫోక్తుకా సామాన్ వగైరా అన్నా బాబర్పి మాగర్
 పెషా కాందార్ అహెలాకార్ కారోఫర్ దార్ గాలక్ మల్ కజీబక్
 వగయిరా ముతయ్యన్ రఖా నర్ బరామా మాలీస్తగీ కెనాత్ కర్నా పడే
 గా ఏకకుమాదాకోషక్ ఉమదాసాఫ్ కర్ రఖో జనానేకు భీకాఫీహో ఇన్ గ
 ర్ జా సె మైంసిర్ బరామాకే లియె పెషా ఆయాహూం

పదం॥ ఏకతాళం. తురకది.

చల్ చల్ చలో చలో మింయా హల్ హల్ హూట్ హూట్ మింయా
 గుల్ గుల్ మత్ కర్ ఘోర్ హాతిసాతి సాదుమాసవారి ఆరహే॥ చలో॥౧॥
 మోట్ కాచర్ టాంగా ఝట్కా తుటర్ గాడీ తెట్ సైకిల్॥ చలో॥౨॥ పూల్
 బనే కామాల్ మద్ద్ ఫిరహాయి ఆలీ కొత్వాలీ ఆరహే॥ చలో॥౩॥ ఖాప్
 ఇంతెజాం గడ్ బడ్ చూప్ రాస్తా సావ్ కర్ సక్ ఆరహే॥ చలో॥౪॥ నార్ యనంతా
 హైం కొత్తాపల్లి సామీసర్ దార్ సవారి ఆరహే॥ చలో॥౫॥ హట్ హట్ సక్ గారి
 రో తిలన్ ఆరహే చలో మింయా అంధోహై యేములక్ ఝట్ కట్ మెకగో సక్సరా
 న్ రుస్యాయ్ ము తయ్ సెగెమే దేఖో నదర్ కట్ కట్ మత్కరో కాం జహుక్కరో

కాగ్బార్ సె తయ్యార్ కరో ఉట్ ఉట్ మూర్ మాంయేఫరోడ్ టిస్సెటాం
బూసవారీ చెలె

పదం! ఏకతాళం.

సుమ తుడను సుప్రసిద్ధనామూడ ధీనుంతుడను నేవివిరా నానుంతా
దులు ధీనుంతుడని విద్యావంతుడని సనుయందురూ ||సు||౧|| ధరాధరంబుల
డరంధరుడనై పరంకురిలగా జేతునూ - సురాసుగల మత్కరా వాలమున
మొరాలిడుంగు జేతును ||సు||౨|| సరాసో మత్కరంబులచె శంబరాడు
లక పోరింగొంటిని ధరావరానామకుల్ సనుగని సరేసరేయన విట్టి
||సు||౩|| ధరకనూతన పురిన్నేలు శ్రీధరుకదలంచెటి ధీడక మర్రిమర్రి
శ్రీకరంబులగు బహువరంబులొందె విచారుడక ||సు||౪||

దశరథమహారాజు వేషం రావటం||

శా|| శ్రీరామామణి చిత్రపద్మమధుప శ్రీకంఠ మానీస్త్రుత్||
పారావారవిహార పావహరు బ్రహ్మజాధిపత్య మనో||
హర్సు హీరమణిమయాచిత కిరీటానంద చిన్మూర్తియు||
నీలేజాయత నేతృ శ్రీహరిమమృ నిత్యంబు రక్షించుగ||

తెనలో పదం ఆటతాళం.

దశరథాన్వాయుడానురా వచ్చితియిందు దశదిశ పరిపాలుడా || ప ||
దశదిశి శేష్వర వానోపార యశసమూహోల్లాస విశదుడ భృశనిశాపతిమాఖ
విశాశితకుశై శయాతుడనిశి చాంతక || దశ || ౧ || ఛ డవి కమశాలిని వైరి
జనాఖండి సమహాలిని . ఛ. భ డవాసురగుడ ధరసయ ఛండకిరణోద్దండ
గుక్కరకాంఠ ఖండితవై మండలనుంకిత మణిమయసుభూషణ || ద ||
దానభూషణాడానురా విశ్రామవిజయా నీనపోషణాడానురా మూనిశరప్రతి
మానసుందర మాననీయోల్లాసకునుశోల్లాస కంధర గానలోని మా
నకను మదిలోని గొలచెటి || ద 3 || పరమపావన చతుడా జపతప నిగమ
పరమానందభరితుడా || ప || ధీమతనుని కొత్తకల్లివర నివేశునిచరణము
ల నాయరమనంగున నిలపినగులలు పరమశిగు చె బోచుఫీచుణి || ద ౪ ||
౫ || ప || సుమతా సభాంత శంకున వేదవేదాంగ మహాశాస్త్ర వేత్తలగు
భూసుగోత్తములు అఖండితఛ డపరాక్రీను పీకమోద్దండులగు భూమండ
లాధిపతులు సురుదినర కన్యకాంశా ప్రసాదలబ్ధ నవనిధులను పొందిన
వైశ్యోత్తనులు అగ్రజనవేదాదురంధరులగు శూద్రజన ముద్రితంబై కవిన
ట గాయక దూషక విదూషానులచే సభా పరిపూర్ణమై యుండునా
సుమతా.

కుం || ప || అకుంతిత ప్రతాపకంఠీరవ రాజకంఠీరవ చ ద్రోదయంబునకు
కుమ దంబులు నిరీక్షించు చందంబున మీరావలయునకు సభాస
ర్వంబు నిరీక్షమానులై యున్నారదేనామహానుభావాలిత్యరగా
తెరనటనంబుగావింపుడు

తెరదర్శ్య=రూపకం ||

రాజమహారాజకుల విరాజమానుడా భూజనకల్పక భూజా ద్విజరాజ
సమాన విరాజా . ప. . . . . జరాజ క తీరవసుగుణ విరాజమాన దినరాజకు
లోద్భవ || రాజ || ౧ || హసితనోల్లాస చంద్రికా విశాసహానుడా . ఛ. భూసు
రపదనివేసిత హృదయవికాసా హరిదాసజనాదరణీయ యశోవిలాసా వా
సనాది దివివాసులతో సరిభాసమాన హరిదాసుండయనే || రాజ || ౨ || సుందా

రుడా సుందారిపూణి చందూరూడా వంది మాగధులు పొగడక నుర
బృందములందున చెలగక. యిందుధరానుల వందనములుమది నొందు
నందనుని పొందినయినకుల || రాజ || ౩ || ధీరజానూ కుమతజన సంహానుడా
ను పారవారగంభీరుడనూ రణశూరమణీమయ హరుడనూ ధారుణిసూత
న పోశుని నేమారక కొలచెటి శూరా గేసర || రాజ || ౪ ||

మంగి! రాజ గజేంద్ర గానశ రమ్యవార్త జనుల వినిగోచున్నాను జగ
తిలో. | అన్భవంబయ్యె మీ రావటంబు గాంచి | గాన దెల్పుడు
సర్వంబు మానవేశా!

ద్వీపద,

వినుడు జనులత మాచిస్తారవార్త కనిసంతకలికాల కల్కష హర
ము! యినకుల మాళవారధి పూజచేయు | డాఘుడజ రాజునకు నాత్మ
భవుడైన దశరథనానుధేయుడనయ్యె వెలసి! కళకుడైన తపసు కుతలంబు
నందు | చేసితి పుణికామేష్టి చెన్నంద | వసమానపుత్రులీ నలుగురుద
యించి రండునసాకేత నగరంబునఖలా! నందంబునొందిరి నాగినులు నెపు
డు రామలక్ష్మణభరత శత్రుఘ్నులనెటి నామయిలుగలవు యీనందకులు
భువి! శ్రీమంతునికొత్త వల్లిలోనిలచి బాసుకదన్నమ రాజవంశాధి
కీర్తిచందుడు కిమి రావుయనబరగి! అధులకొనగెను యఖలదానంబు |
లతనికొమరుడనె రావుయననొప్పి! మతిమంతుడైధరలో మానవులనేలే
సుతుడు జానకిరావు సువ్రతునికూడి | యతివైభవాబు నలరుచునుండె |
యామహత్ము సుతులీ యానందమతులు ! రామచంద్రరావు రామపద
భక్తు! డనజడనంతారావు యాశ్మభవులైన! తనయులమవ్వరను ధరయం
దుగాంచె! నయుజానకిరావు రాజేశ్వరావు! రయమునరామచంద్రారావు
యనబరగి! యఖలధనధాన్యముల నానుచునయ్యె! సుఖముననుండిరి సుత
సతులతోడ! పరదేవతానంద పాదాబ్జమధుప! పరుడుపరాంశాది పరమా
కటాక్ష వీక్షణలబ్ధుడై విశదమనంద! దీక్షానామచ నొంది దిశలన్ని వెలుగ
రామచంద్రారావు రామాంబతోడ! ములసేవలో రంజిల్లుచుండ! వా
రలవాంఛలచు వర్ణిల్లజేయ! జేతిమీనొత్తవల్లి చెన్నంద!

మం॥ ప॥ రాజ్ మహారాజ రాజచంద్రమా మీసన్వేదాంతంబు విని
సంత నగులంత ఆనందభరిత మానసులై దేవర ప్రతాపంబెట్టిదో
వక్కాణిపుడు.

పదం॥ ఏకతాళం॥

ఇనకులాభీపూణా చామృదా జనతపసులచే నేఘన యశోసుగు
ణాసాంద్రిడా - ప - సునిశితశర సంతృప్తభూభుజులును అపవరతమునను ఘన
ముగగొలిచెటి ఇన॥౧॥ పండితానుండలానేవ్యుడా వఖిండాప్సధీవీచుండు
చుండలా భావ్యుడా - ప - భండనాదిదోదకాండ తండమాల ఖండించేటి భూ
మండనుండును ॥ఇన॥౨॥ అతులితావైభవోన్నతుడనూ సలిసుతహిత సంతృ
ప్తపురోహిత యతుడనూ ప - అతిసుతుకమునా సుతకామేష్టియు క్షీతిని
జేసి యాసుతొలబడిసితిని ॥ఇన॥౩॥ స్థిరములగు సూరదలాగాంచితి శ్రీకౌత్తా
పల్లి శ్రీనకుని కనుణాయని భావిచితి ప - కరిగాడ్పరమని చరణ సరోజ
ము లరుగుగవమ్మయు ధరచాలించెటి ॥ఇన॥౪॥

మం॥ కం॥ రాజేంద్ర మీప్రతాపము॥ యీజగముల పూర్ణమొదెయింపె
సలారా॥ తేజముగలమీసభకై యీజనములు గొదియున్న రిన
కులభూషా॥

పదం॥ ఏకతాళం॥

దశ॥ శుభ సమయమునా సభయొనరింపుము - శుభగులతోడను
సుమంత ఇభరాడ్గమనలు యింపుచెలింకా కభవభవానులు కడునుతి
యింపా అభయదానిముల సభికులకొసగా వ్రభేయవిభూతుల విభవము
గొని ॥శుభ॥౧॥

మం॥ ధరలో చిగురులు గలదొరలును మాణపురికరుడె చిరాజేంద్ర
సురుచిర సురసుందరులు నటింపక కరిరథములతో దొరలరు దేరక పరి
పరిశ్రమింజలంబు ఘటింపక మురిపెముతో సురవసుసభ బోలగ ॥ధర॥౨॥

ద॥ సతతము పౌరాణీతి హాసముల శాస్త్రచర్చయు గావింపూ
అతిముదమున యతిపతులు విసంగక కుతుకముతో మత్స్యలు గనంగక
వితరణ విభవము క్షీణిలెను గొనగక నతియింపగ దిక్పతుల సమంబుగ॥

శ్రీకృష్ణ దేవరాయాద్ధ బాషాసలయంబు

మం॥ ఇలయనుతుని గొత్తపల్లినిలయూడు శ్రీలలనేశు సలవిశము
గ భూవలమల నొసగ కలికలుషములను కడబాసెసగ కలకాలము
కలుమలచే నొసగ చెలగుమయిలలో పలుకులదొరసరి ||శుభసమ||౪||
మం॥ ౨ మహారాజ సభోమణి దశధరాణ్మణి మీసభాసద నాలంకా
విభవంబును భవత్పాలి రాజ్య వైభవంబు నిక్కంబుగ
వనోంపు మక్కంటికి తరంబగునా.

మం॥ సీ॥ హితజబబుధు పోరోహితుల్ నొకనంక • నుత్తమ భూవి
భు లొక్కనంక పెదవేదాంగ నేత్ర విప్రులొకనంక • మునిజనసంఘంబు
లొక్కనంక • మహారాజబింబాస్య లుడినినొకనంక • చెతురంగ సైన్యముల్
జెలగునంక • కవిగాయకాధిక మంగధజనుల్ నొకనంక • నొగి విదూషక
నాల్కులొక్కనంక • గీ॥ మంత్రిసామంతు లొకనంక మహినిచెలగ • ధాత్రి
మాన్మ • ఫలియించె దనివిదీర • పుష్పఫలనములై యుండె భూపమీరు •
— సుతులగుడిను రాజ్యంబు సుఖము నేల॥

౪॥ ౩ సుమంతా సనుంతావలోకనుడవై వినుము.
ద॥ చ॥ సతతమురాజ్యతంత్రమున సత్పథరీతిగ నేలగావలె॥
హితమగుపాత్రమందెలసి యింపుజనింపగ దానమీవలె॥
క్షీతితలక్షేత్రపాత్రముల శ్రీధరుభక్తుల గాంచియావలె॥
అతిమౌనమొద సర్వజను లాగమవేయ్యని గొల్వగావలె॥
మం॥ ౪॥ రాజరాజచంద్రా సద్గుణనాంద్రీ మీచే పాలింపంబడు రాజ్యం
బా చందంబుననే యున్నది

ద॥ ౪॥ ప్రధానిసత్రనూ మత్కథావిధానంబు సవిధానంబుగావినుము.
పదం॥ మాలిన్=జోహర=వాదం.

౪॥ సుతులుగిరిగను గతులుగలుగునని సుతులగంటినే సుఖలీల
యతిపతుల హితమతుల స్మరిముద మొందగజేసి క్షీతిజవలకములు
జేసి సతులంగున యీసుతులగంటినా జవతిపములు ఫలియించెహోహా॥
మం॥ క్షీతిలనాథా గతిమోక్షములకు సుతులె మూలంబని
పలుకూ కృతినాంబుల్ పోరాణంబుల్ సతతముపండితవీరుల్ కుతుకము

గలిగిరి వీరల్ అతిహనోహనులీ సుతులుగలుగుటచే నతిముదమొదె షీతి
యంతగ హహ॥షీతి॥ ౨॥

ద॥ అందముగన్నా నంద మొందితిని నుందరులగు యీనందను
లగ పొందితిసౌఖ్యం జెందితిముఖ్యంకందర్పనిసనునుందరులైచందురుజోల్
మోహుదములై బృహదాంకసందోహములందీ నందనులతో సరిరారా
హహ॥సు॥ ౩॥

మ॥ అందముకొత్తాఫల్గీనుడ నీనందనుడై లైకపోయిందిబృం
దారకులనందమునొందక యిందుధిదుల నందనమొందక జెందగయీ
రఘునందనుడై యరవిందనాభునిటువుదయిచెడక హహ॥షీతి॥ ౪॥
ద॥ ఉ॥ దేశికసార్వభౌమమన తేజనులర్చగ నీకుమారుఁక॥

భాసురపుంగవుల్ బాగడ పూతముగానుపవీతసత్త్రియల్
జేసి నమస్త విద్యలను జెప్పియధర్వణ పూర్వమాగమా
భ్యాసము జేయగావలయు శాలకులక నయమొప్పవల్లరక॥

ద॥ వ॥ గురుసార్వభౌమ యీచిరుశల సకలవిద్యాపాతంగతులగా
యొనపకవలయును.

వశిష్ఠుడు. రాముడు. లక్ష్మణుడు రావటం.

వ॥ వ॥ దేవ దశరథ భూధవా యీడింభకులరు సర్వవిద్యా పరిపూర్ణ
పండితులుగా గావించెద.

వ॥ దినకరనంశాద్ధి పూర్ణచంద్రులారా రామచంద్రులారా వేద

కావ్యనాటకాలుకార తర్కమీమాంసాధర్మణోప వేదాది సకలవిద్య
లనాసంగెద కుశాగ్రబుద్ధిచె గైకొనుడు.

ప॥ క॥ వేదంబులు స్మృతులుధనుఁ రేవదముశస్త్రాద్ధశాస్త్రవిద్యలుమీరల్
యాదరమున గైకొనుడిదె॥ మోదంబున బాంబులారముదమలరంగ॥

మాటలు—విద్యాభ్యాసము.

ఓం ఈడితః ఈడితః ఈడితః గుగ్వేనో ఇతిరుగ్వేదః యజుస్సమ
వేద స్సమవేదో యజు యజు స్సమవేదః ధకారాంతో రామశబ్దాతుర్
శబ్దవల్ మకారాంత స్త్రీలి గో పురుషకారాంతో సమ్మేళనాంతీ కిళంగ్
వ్రత్యయః శకారాద్వంతి గారీశబ్దాంపునకలింగోఆద్యమపశావ్రత్యయో
వాతపైత్యధాతుః శ్లేష్మవికారా వృక్కతి.

రా॥ ప॥ దేశిక మిక్పాతిశయంబున సర్వవిద్యాభ్యాసం బొనరిం
చితిమి

—ప॥ కం॥ భూమిధవ నీకొమరులు॥ నేనుంబునచదివిరఖల నిగమాగమము
ల్ ధీమహిమ విశారదులై॥ సామదహమ రథములెక్కచతు
రులునంత॥

పతి॥ పంచచామర వృత్తం

ధరాతలేంద్ర నీచుసుతులు దతులన్ని విద్యలకా * పురాణధర్మ శా
స్త్రబోధ బుద్ధి పూర్వకల్ ఛారల్ * సురాదినాథ గురువుబోలు సూక్ష్మ
బుద్ధివీతులకా * సరాసరిగ నేర్పిరఖల శాస్త్రముల్ బాబుకా॥

ప॥ ప॥ గురుచంపా) సూచితులు మిక్పాకటాక్షంబున క్షయితపాత్రు
లైరిగదా నామనంబు సంతసించె॥

రా॥ కం॥ క్షీతికాలచంద్ర) మాకొక । మతిగలిగెను వేటలాడ మదిముద
ముందా అలికుతుకము మముబ పుము । చతురతమ్మగముల
సజంపి చెచ్చెరరా॥

ప॥ కం॥ నాయన్నలారవేటకు । బోయిటువేగంబురిండి పెంపెసలాడక ।
ధీయతులై మృగపతి । నముదాయంబుల నేయవలయు ధర
దొరగంగ॥

ద. వ! సుతరత్నము లారా క్షీణింపనముల కతికుతుకముగా వేటాడి నతిత్వరి
తముగరంప చొంగు.

వా॥ వ॥ క్షీతినాథా మన్మరించెదము మేమేగెదము.

పదము. రామునికి లక్ష్మణునికి వాదం.

౧॥ తక్కుడా లక్ష్మణామిహి వేటాడాగాను ఇమ్ములుగలతుర
గమ్ములగొని -ప- వేగిరమ్మునను అమ్ములును తెమ్మిటనూ ॥౧॥

ల॥ అన్నయ్య వేటాలాడా యెన్నోదినులనుంచి యున్నాదిమది
లో నాయిన్నాజ్ఞ గొనెబడు -ప- మన్ననగ్గ సన్నుతిగ్గ చెన్న
లరగ్గనా ॥అన్నయ్యా॥౨॥

కాద బిసీ సహదాయులునుగేగు భూధరాగ్గములందు మోదం
బునొందుమ్మగ యూధయలగ్గ భేదముగ్గ ధరదొరిగ్గ నటుత॥౩॥

భూధరాగ్గముల నున్నా గుహలాపొదరిండ్లలోనా బధిరీభూతంబు
గాను బాబాబ్బలార్చె శిష్యా -ప- యుదరములగ్గ పృథరములగ్గ పది
పదులగ్గ ॥నాలన్నయ్యా॥౪॥

ధర కొత్తావల్లి పోరీథాముడై నిపుడె శరమూ గూర్చిపీచిల్లు కర
మందుబూని నరులా నిరతమున ॥ శిరులిడగ్గ మరెనురిగ్గ ఆహ॥౫॥

రా॥ గీ॥ అడుగొలక్ష్మణ కారడవి యచ్చుతంబు ॥ మదిముదంబా యె కను

గొన మహిధాగ్గ శిఖరమగున వివబడ సింహ్వరవము ॥

గా॥ నేగుడ చటికి వేగదనుని

వదం॥

ల॥ ఆకుగొగ్గ గొను చ్చుగములగ్గ నిద్దములగలిసి పోచి ॥
గద మరెచ్చిలు పొద మదితెను ॥ పదిజూబదెమాప ॥౬॥

॥ నో అదియెదరా ముం నానా ॥ గొగ్గముగ్గ ॥
మదగజంబది గాచువీ ॥ గీ॥ ౬॥

ల॥ గడకీచ రీచ్యు బుల దొడగుడభే నంపముల్ గంకుమీరిన
వ్యాసుభల్లక గారుసైరిభ శరభముల్ ॥

రా॥ రంజిరి డిటు లక్ష్మణామిహ రానునామమ్మగుంబులగ్గ చండతిర
కోదండగ్గితా కాండముల ఖండించెదగ్గ ॥

ల! జేరబారెను శలలవృక్ష భూదారకపి వరివారముల్ సీరమునకై
జేరెక్కష్టా సారముల్ గంధర్వముల్।

రా॥ ఖరణి త్రవల్లి త్రవల్లి శ్రీవరుడనై మృగజాలమున్ శరశతంబుల
గూల్చితిని సుస్థిరుడనై వనమునన్॥

ప ద ౦॥

రా॥ తమ్ముడా వేటాడితి మీచాల్ సుమ్మి యిటులరమ్మి -వ- అ
మ్ములాను సేమతూణీరమ్ములాను గూర్పువే॥౧॥

ల! సమ్మెతించితి ఆన్నయ్యాయీసంజ్ఞ తండ్రియాజ్ఞ అమ్మయ్యాను
జేరాబోవా రమ్మరమ్మ శీఘ్రంబునా॥౨॥

రా॥ చాలమ్మగముల దృంచితీమి యిదెచాలుమనకుమేలు మేలు
మేలుమ్మగములాను చాలానిడు దెమ్మిరమ్మి॥౩॥

ల! పాలితా శ్రీకృష్ణ త్రవల్లి శ్రీనివాసా పీతవాసా నీలామేఘ శ్యామ
లాంగా నీరాజాక్ష నిఖిలారక్ష॥సమ్మర॥

రా॥ వ! సోదరా మననాకేతపురి కేగుదమురమ్మ॥

ప్ర॥ యందుండినచ్చితిరొ రఘు నందనులారా సరోజనయనాబ్జము
ఖుల్ కందర్పకోటిసు దరు లందముగను దెల్పుడిపుడు నతిముదమొంద॥

ద్వీ॥ వినునుమంతామాత్యవిస్తారమ గను మనసు స్థిర మొందియును
మద్వాక్యసరణి ధరిదుర్జనలబట్టి దండించదలచి యరుడుగను వైకుంఠపుర
మందునుండి దశరథక్షీతిపాలు తరుణిజతరమున నిశదముగ నుదయించి వి
ఖ్యాతిగాంచి యాటపాటలమెలగి యాంధ్రదేశమూ మేటియైపిలసిల్లు మె
దకునకువరుణ భాగమున కొత్తవల్లి కట్టణమున జేగీయ్యమానమై చెలు
వొందుశీఘరి కుటజకుండకుంట కురురాజవీర పటుతమాల రసాల శల్లాత
చూత కరవీర ఖజూర కదళికేదార సరళదాడిమ బదరిసాల హింతాల
తాలమాలతి జాజిదగునారికేళ పాలపంసవిశాల భవకోవిజార పొగడశా
ల్పలిబడరి పొన్న కేదంగి । దగుచందనామ్లాత తరుకల్పభూజా మాతులుం
గలవంగ మాలూరినింబ ధాతకీకేతకి దగుమల్లెమొల్లె । సంపంగి వరజాజి
చామంతిమరువ సొప్పైనమరువ చొక్కపుపారిజాత । భూరుహంబులు నె

పుడు పుష్పలభరిత నిరతాబుషడ్వతుల నిలయంబునయ్యి కీరశారికభృంగ కేకికాకోల పారసబక్రొంచ సచ్చక్రివాక కలహంసకావోత కారండ వముల కంకలస్యముచే కల్పాణమొంది ఉపవనంబులుచాల యుద్యాన వనముల లవరిమితింబులై యాపర్వతముకు సర్వదిక్కులయందు సస్యాదు లిచ్చి సర్వ సహసతియు సత్ఫలదయయ్యె వాపిహితటాక వనజాకర ముల దాపునపెన్నిధి దగు దీగలు పర్వతంబునమొదలు శైరపుని నిలిపి తర్వాతగణపతిని దగనందానుంది శంకరునిస్థాపించి చెలువొందగాను వెం కశేశ్వరునందు వేంచేపుచేసి రామేశుపార్వతుల రంజిల్లనునిచి భీమేశు పంచాయితంబు స్థాపించి వీరభద్రునినిలిపి విశదనుత్పాద సరణిచూపు చునొక్క స్త్రీభూమినిలిపి గరుడాంజనేయులను మనద్యారనుంగు నిర తంబునిలువరింపగ జేసియందు వరిమిలనంతపద్మనాభుడనేవేర ధర్మసిద్ధినిజేంది దన్న మారాజు యస్వయంబుచుగాచి యధికశిరుతిచ్చి మాన్య డగురానుచుగావునకపుడు ఆయురైశ్వర్యంబు లభివృద్ధి నొంది కేయచు నచ్చిమి చెన్నొందగాను

ప్ర॥ వ॥ రఘుకుమారులార ముకుమారులార మీచరితమువినినంత స్వాంత ము సంతసి చెను జనకుండగు దశరథ భూవిభు సన్నిధి కేగుదము రండు.

రా॥ వ॥ జనకా నమస్కరించెదిము.

ద॥ వ॥ నాయనారా దీర్ఘాయుష్మాతు లగుదురుగాక.

రా॥ ౩॥ జనకదశరథ క్షితిపాలచ దశ నికగొ గాంచుక మృగనిచయంబు కాననంబు కేగి కేటాడిదెచ్చిమి యేవుమిరి మనమరంజిల్ల మమబ్రోవు మనజనాథా॥

దశ—ఆట—మిత్రం.

అనందమానంగమది పరమానందం । యీనందనుల గంటియిడి పరమానందం ఆనంద॥ శ్రీలోకేశుడుగాకటాక్షాను పూజకం । పాలీతి బ్రహ్మాండ పావ నో దీర్ఘకాం ఆనంద॥ బహిరింత రావాసంభవ మోహనాశ । సహితద్వినోల్లాసం సలినాప్తంభాం ఆనంద॥ శాంతాన మోదం వేదాం

తానువాదం । సంతతస్వాంతా విశ్రాంత వినోదం । ఆనం । శ్రీమదానంతని
కొత్తాళి కీర్తినివాసం బాయకమదినుండు పరమవికాసం । ఆనం

సీతకళ్యాణం—రాజ—పథాని—యిద్దరు చెవివొక వాక్యం.

సీతా సుతభోగమునకన్న సుఖమిందుకయులేదు ♦ తనయులతోసరి
ధనముగాదు । మం॥ ఆత్మజులకన్న యానందమునులేదు ♦ కొడుకులుండి
నతనకు కొడుకలేదు । ౧॥ సూనులసరిగ సుద్ధిగా ధనములేదు ♦ కొడుకు
మించి కీర్తిని కోర్కె లేదు । మం॥ పుత్రుల కన్నను పుణ్యమిందుక లేదు ♦
సంతానమునకన్న సఖులులేరు । గీ తనయుల జూడి నేత్రముల్ ధన్యమొ
దు । కొడుకుమాటలు చెవివొకకోర్కెలలరు । సూనునాలింగనముజేయ
సుఖముజెందు । సుతులుగలిగిన నిహళరసుఖముగల్గు.

విశ్వామిత్రులవారు రావటం.

క॥ కజతాద్రినిలయవృషభ । ధ్వజదానవదర్శనాంతదక్షధ్వంసీ ।

గజవదనజనకసురనుత । గజచర్మాంబరధరేశ కరుణానాసా॥

తెరబొ పదం—ఆట—మిశ్రం.

శంభోహరహర శంకరా త్యోంబక భక్తవశంకరా । జృంభితదనుజ
వాశంకర వరశాంభవిమనోజ్ఞేయశంకరా ॥ శం॥ ఈశసురేశయహేశ్వరా స్మ

శక్తలాసవాసం || పా || చిద్విలాసం మునిహృద్వికాసం || ప || సద్వ్యరవృక్ష స
 త్సుతామృతీ స్వద్విలాసవికాసభాసం || పా || ఫాలానేత్రం పరమావవిత్రం
 || ప || బాలచంద్రావళాసలాలి సద్వనమాలిస్తోత్రం || పా || గంగాధరణం
 భుజంగాధరణం || ప || మంగళార్ లింగరూపా సంగహరభవ భంగచరణం
 || పా || దానాభావం ధర్మావిశేషం || ప || భాసురంబగు కొత్త పల్లిపాలనా పర
 మధురభావం || ప ||

వి : ప || ద్వారకా! దశరథ భూపాలునకు మదాగమనంబు విన్న
 విచుము.

మం : || రాజే ద్ర గాధిగారుడు | తేజముతో నేగుదెంచె దేవరకడకుగా
 రాజసముగుసభలోద్విజ | రాజులునుతింప వెడలి రమ్మటవేగగా ||
 ద : ప || ఓరీ దవ్వారికా మనోరథద్వారంబునకు గాధిసుతుం
 డగుదెంచెనా అహమద్భాగ్యవిభవము.

ద : || అభివాదమువాప్తాంగము అభివాదము జేతుమీ మయదుగు కిపుడుక
 సభికులతో మునిసత్తమ | అభినందించియును నిమ్ముయూశీర్వచనం ||
 వి : గీ | స్వస్తిశీరస్తు సకలసాంమ్రాజ్యమస్తు | వసుధవాహనవాం
 ఛాశీవృద్ధిరస్తు | ధనకషకపస్తుసమదాయ ధాన్యపుత్ర | పాత్రలాభస్తు ని
 త్యసాభాగ్యమస్తు |

వాదం — ఆదితాళం

ద : మమ్మేలుదైవమా మోపెన్నిధానమా || ప || యిమ్మాహిలోనా
 భాగ్యంబూ ఫలించెను || మ ||

వి : సమ్మతిసాందితీని సతిసుతులనుజూచీ ! యిమ్మాడులోకము
 ల గొమ్మీసకీర్తికి || స ||

ద : దేవాఘోషాపాద్యాములు సావధానచేకొనుడి | సావనామైతిని
 శవదాగ మంబునా || దేవా ||

వి : భూపలయేశా నీదుభావంబుకలరితీ ! నీవతిపుణ్యదా నీసరి
 యేరియిలా || భూ |

ద : పేరోలగంబునందూ మీరూవేంచేయూడిందూ | ధారుణి న
 నెంతా ధన్యుడైనైతినిదూ || పేరో ||

రనాశవిలాస భూతేశ్వరా । కాశడిండిరవి భాస్వరా తనుభాసితభవన రా
మేశ్వరా ॥శం॥ గంధరకదుణాకర భువిలింగోద్భవసుకుణాకర । శృంగారి
తశశిశేఖరా భవభంగభర్తభీమేశ్వరా ॥శం॥ క్షిపికాత్మాక్షీశ్వరా శ్రీపతి
గూడిన పరమేశ్వరా । నతజనవరిపాలేశ్వరా సన్నతనాహిత వృషభేశ్వరా॥

వి॥ వి॥ వరే దవ్వారిక పృభాభాస్కర తిరస్కరితీయాహస్కరికు
లేశ్వరుండగు దశరథక్షితిశ్వరుండు సభాస్థానంబున సామంత భూకాంతాది
సప్తాంగంబుగ కనకాసనాసీనుడై యున్నాడా !

మ॥ వి॥ స్వామిక్షిప్తిముగా యవనికజెడలి పృసిద్ధంబగు మీహీ
తాపంబు వినగోరిన సభ్యులభ్యుదయంబుగా నెరింగిపుడు

తెరనాట్య పదం—ఆది.

భాసనూనుడరా । బ్రహ్మరిచిచ్ఛిలాస సూనుడరా :ప॥ వాసనా
దిసురవంద్యుడదివి కనులాసనాదులు కడునుతియించెటి ॥భా॥ వక్షమందు
ననూ । రుదాక్షమాలిక లక్షలాడగనూ । దక్షత్యంబున తారకమునగల
యక్షరక్షరము నానందించెటి ॥భా॥ ఫాలమందుననూ । విభూతిమెరుయకే
లమందుననూ । నీలముగలజకమాలగల్గియో బాలరాను న్నపాలాయనుయ
తి ॥భా॥ ఛండవిక్రియూడా । భుజదండస్థితకమండలుండానుగా । ఖండితకల్ప
వ మండలుండబ్రహ్మాండభాండ తేజండరుమువిజన ॥ భా ॥ చిత్తమందు
ననూ । శ్రీకృత్తాపల్లి నీతములులు । చిత్రాబ్జంబున చింతించెటితప సోత్ర
మోత్రమా సహచరుడయతి ॥భాస॥

వి॥ పంచచామరం. సురాసురల మదీయ్యశక్తి జ్ఞాచిభీతి జెండగ
చరాచరాదిభూములు చంచలత్వమొందగ
సరాసరి నృజించితి ననునైవస్తు జాలము
పురాహరారులందువచ్చి పూనుశాంతిమనగనగ ।

వి॥ ప॥ సుమంతా కాలత్రయములయందు కరణత్రయపూర్వకము
గా కాలకంఠరు నుతించిన బహు శ్రీలనొసంగును కాపున భజించెదను.

పదం—ఆది—మెట్టు

పార్వాతీశం పాపావినాశం ॥ప॥ గర్వదనుజవిनाశ యీశాకాలగ

౪. ధరణుననుని కొత్తనల్లి శ్రీరమణుని చరణాబ్జముల సాక్షిగా
అలరూగ మీకోర్కె నిపుడీర్చెద మునివర మీసాక్షిగా || యేమేగి ||

నూలిని వృత్తం వాదం.

వి భూరమణా నొకకార్యము చేకొనిపుత్రైంచితీ నీసన్నిధికో ధా
మణిమచ్చలకు రావేయగు ధర్మచక్రముడై ధరణి ||

౫. కాదణిత్రయ కార్యముయెట్టి నొకరుణచే శీఘ్రమువినిమిప
కోరికలరగిజేసెద నింలాకొదవలేదు శ్రీహరిరుణ ||

సృష్టి వృత్తార్థం.

భూపయజ్ఞంబు నాబుద్ధిలోదలచియుక్ నోపి మానంబు చెన్నొం
దగి || పాపాత్ములైనట్టి బలరక్కసుల్వేగ || 'కోపంబుతోనంతగూయు
చుక్ || యజ్ఞయాపాదులన్నియు ద్రోయుచుక్ || చూపొపరానట్టి కాపు
రుషులిద్దరు యేపుమింగవిప్పు మేహృద్ధజేతురూ || కోపంబునంత ||

మత్త కోకిలార్థం.

కాళికాత్మజయజ్ఞ విఘ్న కారులెంతటి క్రూరుగో || విశదముగవిన
మిఁపువారల విదళనబొసరించెదక్ || వి || దశరథక్షితిపాలవినుమా దండివా
డుసుబాహుడు || కుశలడగుమారీచుడు || ప || యాకుజనులిద్దరుశూరు
లు || యీకుతలమగున వార || నిశిచరాంతకుడైన రాముని నిమ్మ
వారలద్రుంపగ || లేలెమ్మజగము నుతింపగ || లేలెమ్మజగము ||

౬. కందార్థం. యక్కడమారీచుండును | యక్కడనుబాహుడనువాడెక్క
డరాము | డెక్కడరణమునగెలుచుట | నిక్కముగనుపొసగ

దయ్యా | పక్షిల్లాలయ్యా బాహువీరలదిచెల్లదయ్యా || ప || గ

కుక్కననుబాహుకాలమునకును గంటిని యీచక్కనమ్మల నొ
క్కనిముషము నొదలజాలా రక్కసులు వీరెక్కడయ్యా || అ ||

వి. కందా || నిక్కమురాములచేతా రక్కసులును తెగుటజము రఘుకు
లవయ్యా | చుక్కలదొంతనిడుకొను | మిక్కటికివశముగాద

|| ప || ముమ్మరులాగెల్వొ | సంగరమందు ముకుకోనిసిల్వొ || ప || అక్క
డక్కడ తిరిగితిరిగి యాశలన్ని మానియుసురుల నుక్కడంచె వాడురాము

డిక్కడున్నాడనుచునేనా || ముష్కరులా ||

పదం—వాదం—రూపకం—మిశ్రం.

ప॥ ఆమాటబట్టికూ । మునివర నీవామాటబట్టికూ || ప॥ పేర్
మకవలకాడుగాని ఘోరసరిగ్రామమెట్లునొగ్గు నయ్యయ్యో । స్వామీ
నీదయారాదదేమి || ప॥ రాములపై నీ పేర్మగల్గదా । మాట॥

వి॥ మితంబునూ యిచ్చెనని మత్కామితంబును । రాముల నడి
గిన తుణముననే చూయరనీసత్యము । కామితే బు ॥

ద॥ బొలురయ్య । యుద్ధముసేయాజాలాదయ్యో । తాళదురే
తుణమైన తల్లిదండ్రులను నెడబాసినిటు రాజాలుదురే మానీశనీమది బాలి
నొందుదు బిలులాపై । బొలురయ్య ॥

వి॥ నరెనరె దశరథనీబుద్ధి । మృమగంతిర దుర్బుద్ధి || ప॥ ధరణికి
దొరవై గురువువినగయీ సరిబొంకుదురాదుర్బుద్ధి ॥ నరెనరే ॥

ద॥ యంతకోపాగంతురా ! మానీ || ప॥ యెంతోనింతాయనుమీ
స్వాంతిమున్పుడువనిదలచితి సంతసమొదముమానీ కాంతామణి చింత
మణి : యితా॥

వి॥ వృద్ధుడవైయ్యానీనూ యాబద్ధుడు లాడెదావు! యిద్ధరచూడ
ము గావించెదనా కృద్ధామనీబుద్ధినెరుంగుము ॥ వృద్ధు ॥

ద॥ పరమకాండవ్యా యీకసిబాలులనుబోవా పరమాత్మరూపు
లైనారూ । పరమిరూ || ప॥ స్థిరమగ - శ్రీరాత్త పల్లి పుగమునేలిన హ
రిస్వరూపులు । ముసలకు న సుదల నొనగీ చిరుతలను పాలి చుడేవ ప

ద॥ గీ॥ ముక్తాపూగవనిపుడు మదగ్గి బహిషి । దోలెత్తెమ్మిటునా
మది తొ దరించె । ధినుతుక్రొధమిటుల ప్రబోధమయ్యె । శాంతిగల్గు
నొమత్కుల కాంతవేదా॥

మం॥ క॥ దేవీవెడలుముదశరథ । భూవిభునిను చిల్వనంపె ఘుష్కరనేత్రీ॥

సేవశిశులతిముదమున । తాపకభావంబెలర్ప తరుణేందుమాధి॥

కొ॥ ప॥ ప్రాణేశా! అభినాదంబొనర్చెద.

ద॥ న పాణేశ్వరీ సంతతసాభాగ్యవతివిగమ్ము.

౪౩. గీ॥ బోటిసద్గుణపేటి నాత్ములవధూటి | సుతునిరాముల నిమ్మ
ని యతివరుండు | కఠినవాక్యములను బల్కెగానమనము | ప్రార్థనముజేయ
క్రోధంబుబాటునేమో॥

కా॥ గీ॥ పాణినాయక రాములబాటుపెట్లు | మాని వరుమంతు
తనమును మానుపెట్లు | సాధ్యమైనంత పార్థన సలుపుచుండ | కరుణరా
జెట్లు మానికి కఠినమొదలి॥

సల్లకి వాదం — పదం — ఏక — మిశ్రం.

వి॥ పుడుమరెడని కొడుకుల నుగిన చిపిముడివడితిని చాల్చాల్ |
కడుకిరులొందుముకానిచూచెదను కొడుకులు నీవూ మేల్ మేల్ | పుడ॥

ద॥ పాపామనెటి వాడుగాడె యాతాళలాను నొదలాళలాడె |
కోపామితావిడువలేడె యీతాళసూడు తగనివాడె | పాపా॥

కా॥ అయ్యయ్యో మాసిళా యథివయ్యాబాలులా అడిగిన ఫలమే
మయ్యా అర్థబుట్టులా నుడివేఫలమేమయ్యా | అయ్యయ్యో॥

వి॥ వ్యర్థరాలనెసధి నె చాల్చాల్ స్వార్థిక్యమునీవుగనవె | పా
ర్థివులనృతము బలుక దగునె నేర్థముగోరగలేదె॥ వ్యర్థ॥

మం॥ కృపరాదేమండీ | మీరలుమహతఃసూలు గదనండీ | కప
టూడుగాడు యీస్మవతీసస్యమదప్ప చడలాడుకదండీ | బాలురువీరాలి
పుడైతె చూడండీ | కృపరాదేమండీ॥

వి॥ సీతులుబలుకుచు భూతలనాధుని ఖ్యాతికిదెచ్చెదవారా | చూ
తువుగాసినాచతురత్వము ధాతకువశమెనారా | సీతులు॥

కా॥ పాణిజేళా సుతులామానికినాప్రియా | నూనాకనొసగిన మన
మానసములు నిలుచునాయీకానిమానికోపామెట్టులానాప్రియా॥ ప్రా॥

వి॥ జడధారులతో నుడువుబొంకులు వెడవెడబలికితివారా, దుడు
కుతినమనాయెడజూపితివీ ఘడియలొనకగచుగొనరా॥ జడధా॥

వోపరాసీపాపామేమీ తాళసొత్తమాచేసితివీ | నావైకరుణారాసీ
కానీ కోపామేమీలేనిపోనీ | వోపారా॥

కా॥ చాలించుకొపాము పాలించుమమ్ము పరిపాలించుడీబాలులా |
గుణకీలాళ శీలించుడీబాలులా॥ చాలించు॥

వి॥ బ్రహ్మాండంబును సగిలించియు మూర్తాండనుండలము కూర్చె
దనె । బ్రాహ్మణబలమును గానవుగాదె బ్రహ్మనునేకల్పించెదనె ॥ బృ॥

మ॥ శరణంటిగదనయ్యా వీలనిపుడుదరిజేర్చరావయ్యా । కరు
ణారస సంభరిత హృదయ వీరుకడుచిన్నా బాలురయ్యా । యిప్పటికైతె
కన్నులుదెరువారయ్యా ॥ శరణంటి ॥

వి॥ చాలురసీప్రజ్ఞయుఁ దెలసెను భూపాలుని మెప్పుగబలికెదవా ।
తాళంబుల గొట్టెదభూనభముల తస్యములన్నిటు గనియెదవా ॥ చాలు॥

కొ॥ సరనాథా మానీశోపమూ నా ప్రియా పరిపరి వృద్ధయ్యైతడు
పరమశాంతిగల్గుటకు శ్రీహరిని ప్రార్థించామేలననా ప్రియా ॥ సర॥౪॥

వి॥ పుడమినభంబులు గడగడవడకగ పిడుగులుబడయగ జేతు॥
జడబెడికియు నడుగిడక వైచిగు గడధులనడుగజేతు॥ పుడమినభం॥౧౧॥

ద॥ దాఘానీవే కొత్తావల్లి దైవమా శ్రీపతివిగావే ఆపదలెడబాపా
వేమే నోపరాత్మర నోపలేనే॥౧౨॥

ద॥ కం॥ గురుసర మీరైనను యతి వరుకొశికు శాంతిగల్గ యేవిధమైన
గురుసరమివాక్యామృత మరుదుగ జేసిన॥ మామనకుల
మగు॥

వాదం॥ పదం॥ జంపెతాళం.

ప॥ శాంతింపు కోనంబు చింతింపుపాపంబు యెంతోవిచారంపుమూ
ఆహానీవేతో విచారి పుమూ యంతెంతోపాపంబు కోనంబున॥ జేరునవి
యింతయోచింపుమూ ఆహానీవునని యోచింపుమూ ౧॥

వి॥ యిప్పిపురామూల మెప్పింపుభూవరుని తిప్పిపరాదానమూ
మానీశాయిది తిప్పిపరా చెప్పుమూనస్యంబు దస్పియు నిప్పుడు తిప్పల
బడ॥ కానుము మానీతా॥౨॥

ప॥ కల్లాడలేడు భూవల్లాభుని కోర్కె చెల్లించు రారమ్మిటు ఆహా
నీకుచెల్లించు రారమ్మిటు పుల్లాబ్జనేత్రనీ యల్లంబునిప్పుడె రంజల్లజేయూ
నటు మోనీశా॥౩॥

వి॥ వాసావనుత యరుంధాతీశ నామనోల్లాసంబు జేసితివి ముని

మనోల్లాసంబు జేసితివి భాసుర కొత్తావల్లిశుని నామాది ప్రార్థనా జేసితివి
మనోద్రవజేపార్థన జేసితివి ||౪||

వకి. వ. యిసుకులాక్షితా దశరథభూమిశ సత్యంబున నిత్యాయురారోగ్య
పుత్రమిత్ర ధనధాన్య బాక్షిణ్య మోక్షంబులు చేకూరును స
త్సంబుదక్ష్పిం నిత్యనిత్యంబులకు వెలియకు న న సర్వశాస్త్ర
సారంబగు నొకనిదర్శనంబు నిన్నువించెదవినము.

వ: సీ. సర్వతీర్థంబుల స్నానానంతరంబు * సత్యవాక్యంబుతో సమముగాదు
నిజలయాత్రలవలన నిర్విహి చుఫలంబు * సత్య వాక్యంబుతో స
మమురాదు. జడతకహోమ చాద్రాయణ సుకృతంబు * సత్య
వాక్యంబుతో సమమురాదు. అఖలవేదాంతంబు లభ్యసించిన ఫల
ము * సత్యవాక్యంబుతో సమమురాదు. గీ. గానసత్యంబునొదలిన
మానవులకు! నాయు రోగ్య యశశ్రీలు నగుచుండు. కలుష
సంఘంబునంమన గలుగునరుడు! సర్వసంపదలను నొందు సత్యము
ననూ!

వాదం॥ కదం॥ ఆటతాళం.

వ: యిసుకులాక్షిత నీఘనవంశ మంశన మచుజేందు లందరు మతి
మంతులై యవుడు. క. ఘనవదాన్యలు వినయపూర్వులు గనుక సస్పృత
ము నొడవెడతుడు మునుని యీమానివరేన్యని మోల ననృతా మేల
బలుకా ||యి॥౧||

ద: మునివరేన్యని ధుతనయూ రామలనిపుడు కనిబూని యిమ్మా
నివలికె యీమానీసు. ||ప|| ఘనతప బును జేసిగాంచితి తనయులను కుల
వర్ధకుల నామమా నిలువకు రామునొదిలియు క్షణము తాళగజాల గురు
వరా ||మి॥౨||

వ: రామూని నీమాదికేమూని దలచెదా. శ్రీమనోహరు పరంధా
మండనని మదిదలపు. క. యీమహాత్ముని నుదయమునకును తామరస
గర్భానులందరు నేమమున వినుతించ రిఘుకుల సోమదై నుదయించె
గావున ||యి॥౩||

ద॥ బాలుండు సకృతాస్త్ర జ లుండు రాక్షస జాలంబునెటుల ను
స్మృలింప జాలూను ॥ప॥ సీత తోయద వణువుటప్పద నీలకు తల పాలు
సద్గుణ శీలమన్మథు బోలుసుందరు కేలనిడిచెటు తాళబాలును ॥ముని॥౪॥

ప॥ పలికిబొంకినచాల పాపంబు జేకూరూ యిలబోనాకొత్తావల్లికూ
నీ మదిగోరు ॥ప॥ తొలత నిచ్చెదననుచు బలియుపలుకు నన్మతిమీ నేయ
దగునా సలితంబుగ రాములను యీసంయమిశ్వరు కిమ్మలెమ్ము ॥యి॥

కదం॥ వాదం॥ ఆట॥ మిశ్ర॥

ద॥ ఆచార్యనాకేమి తోచగు మీరెంతో సాచివ్యులను కుంటిని
యీరఘుశ్మైచంద్రు గనగొంటిని ॥ఆచా॥౧॥

ప॥ వాచామగోచరదీ చిన్నికొమరుండు యోదించు రాజేంద్రహా
నీమాదియోదించు గుణనాంద్రమా ॥వా॥౨॥

ద॥ విఠతాయమిమాట స్సంతంబులోన శ్రీకాతునియీబాలుడు
బోలూభూకాంతూని యీబాలుడు॥ఆచా॥౩॥

ప॥ యంతాటివారాల కెంతైనవారిమాయ సుంతైన దెల్పదుహా
భువిలోనవంతాలు దోచుహా॥వా॥౪॥

ద॥ గురురాయ మీకింత నెన శెట్టులేదాయ మదిగనుగరాదాయా
నుహ శ్రీహరికరుణిత రాదాయహా ॥ఆచా॥౫॥

ప॥ ధరణీశ శ్రీరాము పరమాత్ము డనుకొమ్ము స్థిరమైనకూట సు
మ్మా నీమాదిగురిగల్గి వేగనమ్ము ॥వా॥౬॥

ద॥ క్షితికొత్తావల్లి శ్రీపతిపాదములనాడు మతిబూని గొలచెదనూ
యతీశనామతిబూని గొలచెదనూ ॥ఆచా॥౭॥

ద॥ కం॥ రామండ్రు తనూజుడు రాముడు కులవర్ధనుండు రాముడుపి
యిడీ రాములబుల్లెజాలను రామలనే బొసిక్షణము బ్రతుకగ
జాల॥

పశి॥ ప॥ సద్గుణనాంద్ర రాజేంద్ర సుమశరశతకోటి సమానకోమలాకారుం
డగు శ్రీరాములవార్త తార్కాణంబుగా వాక్కాణించెద
నిక్క బుగావినుము.

మ॥ గీ॥ మర్కమొక్కటిగలకు యోమనుజనాథ! యత్నమున గోళనీయ్య
మైట్టియొక్క! దేవతాగోళ్యములకును తెలియజెప్ప వలసివచ్చెను
సాక్షిగనుటోదా॥

మ॥ ను॥ అతిదీటునున్న భూమి భరమాదుటకై విధివేడకొకు దం
కతులకు నిగ్మహంబున శుభస్థితి నుద్భవమొందెపూర్వమా
కతత్వతేనందండుగు ప్రజాపతి కళ్యపుడండు) నిన్ననీ
సతిమదితి పృవర్థితి యశస్వీని నిర్జర మాతజాచినా॥

మ॥ గీ॥ అతివారాయణుడు రానుడాదిశేషు॥ దాసుమిత్రాత్మజుడు రాము
ననుసరించు॥ భరతికత్తుఘ్నులావిష్టు పొందజన్య॥ చక్రములు
యోగమాయభూజాతమయ్యె॥

మ॥ గీ॥ రామపదనాచ్యుడాది నారాయణుడు॥ నతడనీగర్భముందున నవత
రించె॥ అద్యయబ్రహ్మను ను తారకాభివతియు॥ నితడైనర్వేశ్వ
రుడు సర్వమితజెనుమ్మా॥

మ॥ క॥ అనికారమైయ్యిక॥ కము॥ వివిధాభకణంబులైన విధముననితడ
కివియైభువియై॥ కవియైసర్వాత్మకత్వకర్తుత్వమయ్యె॥

పదం — ఆది.

తా॥ క॥ బ్రహ్మం బితడ డీ సంసారనీరధినిదాటండి॥ ఘోరదురితము
ల నొడలండి శ్రీరామాహాయని యను ండి॥ తా॥ వాడుబిందుకళలితడం
డి చూడాభేదమోదములు లేవండి॥ వాడులాడకను తలువండివారి పాద
ములమ లతలగలయండి॥ తా॥ బహిర తరమెతానండి యీవరమార్గము
మదిగనుగొండి॥ కుహనాత్ములసరి గాకుండి ఇహపరిసుఖముకతడండి॥ తా॥
తానెతాననియనుకొండి భువితాన లేనిదిలేదండి॥ జ్ఞానమెబ్రహ్మంబనుకొం
డి యజ్ఞానమెమాయానొడలండి॥ తా॥ సత్తనశ్శిలే యితడండి యిదిసద్గురు
నన్నిధి నెరుగుండి॥ కొత్తపల్లివారియిడండి మనచిత్తములోపలగలడండి॥

మ॥ క॥ కావునరాజేంద్రీమయీ॥ పావనులనునిమ్ముమాని పార్థివునకు నీ
భావంబుసరిపించియు॥ కోవిదుడగుగాధిపుష్ప కోరికలలర॥

వాదం—అర్ధరికి—పదం—అసి—మిశ్రిం.

ద॥ నడువాజాలాని బొలురయ్యా తలిదండ్రులను విక వానేరా
నిబొలురయ్యా ॥ప॥ జడధామీయడుగులాకును నె నడియడవీరలు కడు
బొలులునుమీ ॥నడు॥

కొ॥ కొడుకులా గమిమ్ముమానుకొనాగలేమూ । తనుకాలామూ
కుమిమ్ముగనుటా ధన్యులమైనామీ ॥కొ॥

రా॥ అమ్మయ్యా యేలాభేదము జెందాక వినము । ల॥ ఇమ్ముని
వరు నెటుపోమ్మనరాచిలు సమ్మతిపడినను ఇమ్మహినుదమగు ॥ల॥

మం॥ యినకులదీపాకులు యీ బొలులు చనుబాలు నొడలాలేదు
॥ప॥ మనపెద్దదొరకెంతి మతిమాన్వెమో తనతనయాల నిత్తారమ్మా ।
మానీంక్రమకురు యెంతకొలమమ్మ ॥యి॥

వి॥ పుడిమికతీనీకొడుకులకు యిడుములజెందవు భ ముఖడకు । క
డుశిరులొందెను నడలకులు । జడదారులమిమ్ముగనుగొనుము ॥పుడ॥

ద॥ చిన్నా వానాని వీరాలయ్యా । గహహంగములానున్నా మ్మ
గరావామోర వ్రయ్యా ॥ప॥ కన్నకొడుకులా కొన్నాపుడు మీమన్నన
గలిగియు అన్నమునిడునుమీ ॥చిన్నా॥

కొ॥ ముద్దులయ్యా ముద్దువ్వారయ్యా నావద్దికీరయ్యా । గద్దరిం
చూమానీ మాటికిజద్దాయేమయ్యా ॥ముద్దులయ్యా॥

రా॥ సత్యామెలైవామనెనూ శృత్యంతములు నిత్యామె నిలుచూ
ననెనూ । ల॥ సత్యముదప్పరు సత్పురుషులుతమ కత్యంతా పదలైనను
భువీలొ ॥సత్యా॥

మం॥ చిన్నా వారాలువీరు దొరసానిమీరు కన్నాకొమగులావీరు
యన్నెన్నోవిధమూల యతినాథు డడుగుట కన్నాచికడుపూగాదు । జడ
దానికి మన్నానయింతా లేదు ॥చిన్నా॥

వి॥ కన్నకొడుకులనికడు మోడగమీకున్నది గనుగొనువినోదం ।
చిన్నవారలను కున్ననునేరం । కన్నలగానరు కడుసారం ॥కన్న॥

ద॥ రారానామద్దులయ్యాలారా । నాతండ్రులారా రారా రా

కేందువదనులారా ! మారసుందరా కారులార మునివరు సేవయే మారక
సేయుడి || ౨ ||

కా॥ అన్యాయముగనుటచే సంపన్నులమైతిమీ ! కన్న తల్లి
దండికి నాయనగతేమి || అ॥

రా॥ ధర్మామెల్లబోలియూ ! రక్షించునరులూ శిర్మాలమైయ్య
నేలును || ల॥ దుర్మదమన యీమృమెదుగక ధర్మేతరమగు కర్మలొన
ర్తురు || ధర్మా॥

మం॥ అయ్యయ్య అన్యాయమూ ! కసిబాలులూను అయ్యల కి
చ్చుటమూ ! వెయ్యారువిధములవేడినగాని ముద్దనయ్యలనియ్యకయ్య
అన్యాయమిట్లు సేయాగమేలెనయ్య || అయ్య॥

ద॥ ధరణీశ్రికొత్త పల్లిచాసా ! కరుణించు శ్రీశామరువా నీశ్మరణా
చిద్విలాసా || ప॥ పరమదయానిధే పరవాసాశ్రిత కరుణామృతసాగర శ్రీధర
వారి || ధరణీ॥

ద॥ క॥ నాతండ్రిలారరండిటు ! భూతలమున విష్ణుగంటి పుణ్యత్నడనై
భ్యాతినిగాంచితియతివరు॥ చేతులొబెట్టితినిమీకుజెందునుశుభము॥

ద॥ కం॥ మునివర మత్కుతులకునీ! ఘనతపమే రక్షణంబు గావుత యపు
ద॥ విసత తనూజన కన్పుతం॥ బయకూలం॥ నైశభంగి నల్లి
మోదమగు॥

వాదం॥ పదం॥ ఏకతాళం॥

ని॥ రమ్మరమ్మా రాఘవా కార్మకమ్మా చేకొనివేగిమ్మన॥
సమ్మాతితోడ యన్నదమ్మలిద్దారు ముదమ్మా సమ్మాలగొనివేగ వేగ
ము॥ యిమ్మాహి లోన॥ ముమ్మారువేడ॥ నమ్మాతిచాలా కాలము॥
రమ్మరమ్మా॥

రా॥ లెమ్మలెమ్మూమానీశరే ద్రిమ్మారు లెక్కడుండు రక్కడ॥
అమ్మా మావు లక్షణమ్మూన గాథతరమ్మా సమ్మాల నుక్కడంచెడ॥
యిమ్మాటతేల యజ్ఞమ్మా జేయగవనంబు ముదంబుజేరగ॥ లెమ్మ॥ ౨

వి॥ ఉ॥ పావనులారత్తువల కాధలు మికరయంగలేవు యీ!
 పావమైన మత్తములు పావినాశమా లేచిచూడగన్!
 శ్రీభవంబు చేతును చిత్తనిశుద్ధము నొందునెప్పుడున్!
 కోవిదులారచేకొనును కోర్కెనొసంగితి మత్రరాజమున్॥

వి॥ పంచచామరం.

కాలచక్ర కాలపాశ కాలభైరవాశ్రమముల్ * మేలుపిష్టురు (చాచక) మేఘ
 వాహనాశ్రమముల్ * శూలబాధరాశ్రమాల శుద్ధవైష్ణవాశ్రమముల్ * బాల
 రామచంద్రబాల భక్తిచేగ్రహించుమీ॥

రాముడు పంచచామరం.

వారుణాశ్రమ వాయువాశ్రమ వైష్ణవాశు శాశ్రమముల్ మీరుబ్రహ్మ
 నామకంబుమించు పాశుపత బులన్

ల॥ భూరినా యణాశ్రమ భూధరాశ్రమ శస్త్రముల్ కోరిమేమెరంగి
 తీమికోవిదేశ మీదయన్.

విశ్వామిత్రుడు స్వగ్గిణీవృత్తం పంచచామరం.

రామ యీనన మందొక్క గాత్రసియన్ * పామరాలయ్య ప్రజ
 నెల్లబాధించుచున్ * కామరూపిణి దగదప కారీణీయా * భామాయంచు
 ను నీమాధి భావింపకా * శ్యామాసుందర్య వధియించు సతియనకన్॥

పదం॥ వాదం॥ ముగ్గురికి.

రా॥ సంతసముగలుగు యీవనాంతరంబునంపు గలయింతి యేవా
 తి దానికింతప్రభృతి గలిగెనెంత దుర్జాతి సంగం

వి॥ మ తరుంబుచుదాన్ని కాంతయనగదగను * ఘూకా శతా
 ట్లకీ యుచుయింతిపాతకీ ॥ ౧౦౨ ॥

ల॥ గురువర్యైశ్చ సాక్షిజ పిన * కల * వివేక్ష మిషన్ *
 వ్రతమనుచు పల్కిరి గురు కె

వి॥ తనాణియె నగు కల * కల * వివేక్ష మిషన్ *
 రీ సురవరుని మించిరి॥ ౧౦౩ ॥

రా॥ కానరాదు రాక్షసి యీకానన బునందు మునీ కాంతయం
దుండి । తరులపొంతలందుండి । గిరిగ్రంతలందుండి ॥కా॥

వి॥ మానవేశా మా నవాది మానకానవచ్చుశరము । బూనినిలు
చుండు । యికను దానిగనుచుండు । అనుజతోనుగలశుండు ॥మా॥

ల॥ ధరణికొత్తాపల్లిలోకే) వామ లామై కరములందు । శరమునిలి
పీతిం । గుణారవముసలిపీతిం । య రము ధీరనిలిపీతిం ॥ ధరణి ।

తాటకిరావటం—పదం—వాదం—ఏకతాళం.

తా॥ ఘోరారణ్యమునందుచరించెటి మీరెవ్వకుపరాధమా । ధా
రుణిలొసరిపీదులనెప్పుడు కోరిభుజించెద నరాధమా ॥ఘో॥

పంచచామర వృత్తం.

రా॥ కరంబునక శరంబుబూని కాననంబులోపలక । చరించుచున్న రఘు
కులాబ్ధి చంద్రుడక నిశాచరి । తా॥ వోరీదుర్మద భూరిమాయచె భారుణీ
వణకగజేసెదరా । చేరితివింకెటు బారగవచ్చును శూరతనిన్నటువేసెదరా॥

వృత్తం॥ రా॥ దురంబులొన విన్నుదృంతు దుర్నదాంధపాతకే ।

యురంబుదుర్భరంబు కని కరంబులేకతాటకీ । దు ।

తా॥ ధారుణికొత్తావల్లిశా నిన్నేరకయుంటిని దరహాసా ।

కారుణి కోత్తను కరుణి చును నా నేరములెన్నక లక్ష్మీశా॥

తా॥ గీ రామధావదగ్గిరరావ గాక్షసత్వ । మొడిలితొలిరూపు
గాంచితి మోదమలర । పరివేదిన నోహంబు ససిడియైం । విధము ముని
శాపముదగు నే విమలమైతి

తాటకి—పదం—ఏక.

రామజలధర శ్యామలా మనమోహలకర భాస్వరా । ధీమసగ్గుణధా
మమానివర ప్రియసన్నతి మూర్ధ్విగా ॥రా॥ ఈశచిద్వీలాస పార్వతీశ విను
శవిశేషా ! శ్రీశభాంతీశజంకా శ్రీకరాంచితకూషా ॥రా॥ హీరహణి
మయ హీరవర కేయూరః పవిత్రాబర । సారయుత గంభీరవసుంజీరనిక్వణ
దంబరా ॥రానా॥ నీలకుంతలజాల పట్టుద ఫాలపద్మవిలోలకా । పాలితా
ఖల భక్తజనసంపాలికా వనమాలికా ॥రానా॥ ధరయనఃకునిత్రావల్లిశా
మదశరధనందనా । స్థితరంబును వరములొసగు శ్రీరామభక్తసుచందనా॥

రా॥ వ॥ మానినీమణి యీకానంబు నొదిలి పూర్వ స్థానంబున
కేగుము.

తా॥ మానవాధీశ రఘుకులేశ నేనమస్కరించి నేగెద.

వి॥ ఎ అఘవిదూర రఘునర అమోఘుబైన మీశరంబుననరాం
తకి పాతకి తాటకి వధి ప బడెను సర్వజనానంద బయ్యె నరవర
వి॥ చ॥ జలధరవణి యీవనము జగతు లతాఫలపుష్పపూణమ్మై
సలిలితమైన పక్షిసమదాయ సరావళ రాగభూమమై
కలుగుచు నున్న నత ఘనకర్కసి రక్కసి మానవాదియై
యలరెడు దానిదృంచితివి యీజగమందున ఖ్యాతిగాంచితే ।
రా॥ వ॥ తపాధిరా మూక్తపాధికంబున బగదపకాణిమానినియగు తాటకి
వధింపంబడెను. మీపాదంబులకేము నమస్కరించెదము.

పదం॥ వాదము॥ ఆటతాళం.

వి గాంతురమ్మి రాఘవనిట పక్షింతూలెమ్మి -ప- సంతతము
స్వాధ్యాయజపతప శాంతుల వేదాంతయతులక ॥గా॥అ॥

గా. యంతామోదం గంటినిపరబ్రహ్మవాదం .ప- మంతనము వే
దాంతముల విశ్రాంతిలక తిదాంతం. ౯॥యం॥౨॥

వి. గంగాయమునా సంగమమిదూ రంగితమనా .ప- మంగళా
కరమైన యతిరాట్టుంగవుల నిస్సంగతీపమటు॥ గాం 3॥

ల॥ శృంగార బూగంగా యమనా సంగమంబూ ప- రింగు రింగు
తరింగకీకరమంగం గొన హాయిగల్గు॥శృ॥ర

వి॥ ధరగామాశ్రం బనగళబ గు పరిమోదాశ్రింగ స్థితరంబగుకొ
త్తకలి శ్రీనివాసా స్థిపాతిశాశ గా తుంగి.

వి॥ ము లక్ష్మీద్ధాశోమహాగిరి వృద్ధమహాలాద్యైంబులక గాంచితే
మదిమాహించు మదాశ్రయంబిది మదియ్యాయాగసంస్థానమా ౯॥
గదియంబోపముగమ్మ రాఘవమదా కాంక్షంబుచేకూరిగక॥
విదితంబాసవన బాసర్యేదమ కి రోత్రసంబిక్షించుమీ॥

కదం. వాదం॥ ఏకతాశం.

వి॥ మానంబిది మొదలూ రాఘవా సవనంబిది మొదలూ -ప. మా
నులాతో నెమానసమందున ఘననియమముబూని ఇతరముమానీ ॥ఘన॥౧॥

గా॥ పూన పీఠతి మిపుడూ మానీశామానుడీ వెతలిపుడూ -ప-
మానకశరమున బూనితిమిది యనుమానముయింతైన లేదుసుంతైనయ॥

వి॥ జెందాకుభయమి తా లక్ష్మణా నొండుమూనయమంతా ప-
బృహదాకా రిపూలంబూరిని శిరబృహదామలాచేద్యంపూ బేఖింపూ॥శర॥ర

ల॥ సందేహ మేమిమీకూ లేదుకరాకూ ప యందరో క్రతు
హామాలందాని క్షణమ చునావధియింతూ మోదింతూ॥క్షణ॥ర॥

వి॥ మరువాకుశ్రీ గామా మనుజులలామా -ప- ధరణిశ్రీకొత్తాపల్లి
భామాధ్వరమును వరిపాలనాజేయూ విహతులనేయూ ॥వరిపాల॥గి॥

వి॥ వ॥ మానంబు పూనియుంటిని దానవులమానక కనుగొను చు శుము
మానవాధీశా.

మాగీచ సుబానాను రావలం పదం ఏకతాళం.

మా॥ రక్కసులు దాగురిండి సూనిమక్క సగూణాములెండి ప-
మిక్కిలితపమున మెరియూచునవంబు గగ్గిమ్మ - కొనిరించు గాథినందను
గూడా॥రక్క॥౧॥

సు॥ మాంసరక్తంబుల దెండి మానీమార్తాంధ్ర వై జల్లీతండి - ప-
మాంసవాహనాను లడ్డబువచ్చినా హింపించి మీరలు సంశయించక
రండి॥మాంస॥౨॥

మా॥ కారాంధకారంబుగప్పి దువ్వచార బు మనలోన నొప్పి - ప-
ధారుణివడికించి దశవదనుమెప్పించి ఘోరయుద్ధంబున శూరులమెప్పించి
రక్కసూ॥౩॥

సు॥ ధరిణికొత్తనల్లి వానూనే మరువాకద్యూతూ రమేను - ప-
బిరబిర బోదాముసరగూ గారాండి ధయించు కేశికాధ్వరము భేదింపా-
ము ॥మాంసరక్త॥౪॥

సు॥ కం॥ రాగాశ్చ బర దంబర రారాంరక్కసులనేక రావణసచివా॥

మా॥ కం॥ రాంసుబాహు దుర్మద రారాయతిపతి వ్రేసెంబు రయమున
జేరచక్క॥

రాముడు పంచవామరం.

వేగరక్త మాంసయజ్ఞ వేదికందొజల్లగన్ * యోగిపుంగవుడువహన
యోగముండిహుమ్మగన్ *

ల॥ బాగుగాని రావి డల్ల బాణమందుకొని యు సరి * రాగపద్మ
కత్తిసోగి రక్తిమంబు దోపగన్॥

పదం॥ వాదం॥ ఆదిత్యం.

రా॥ యామీనీచరులదగ్గో లక్ష్మణగను . ప తాపసులతీసంగా
భీమునుతామ వైకులస్తోమంబు యా॥౧॥

ల॥ మొద మొదలగు నెత్తి సమ దయించుల మేనుదమణచేదమని పదరు
చున్న యామీనీచరులదుగో రాఘవాగమా యా॥౨॥

రా॥ బెబ్బలి సరితామబ్బి భువినిబహు మబ్బుగప్పియును బొబ్బ
లాగ్ని యా॥౩॥

ల॥ గగంమందు బల్ ఖగమలగతితా మెగసి నగంబుల పగి
లించెటి యా॥౪॥

రా॥ ఘనభీసురము సమమున దనుజులు క్షణక్షణమున బాణము
లను గురిసెటి యా॥౫॥

ల ధరణికొత్తపల్లి ధామదనుజులను మగువక దృంచుమి మారు
తామ్రమున యా॥౬॥

మారీచ సుబాహుల వాదం॥

సు॥ యెల్లుర్కామారీచ యెగమున్నదటా రోరి కల్లుబానాలందు
మాంస ఖండారక్తములగొని యెల్లు॥౧॥

మా॥ మెల్లమెల్లన బోదాము కల్లుసారాదాగుదాము తల్లీశాంభవి
శక్తి పుల్లిగడ్డలబోన లిచ్చి మెల్ల॥౨॥

సు॥ వద్దురా శ్రీరాముడొచ్చి యున్నాడటరోరి శిద్ధప్రాశామందు
మానివద్ద యేగెముద్దారించా వద॥౩॥

మా॥ వాడోడవీడోడు వచ్చినా రాముడోడు యిడాడోడున్నా
డానిదోడూ మాటలాడకురా వాడో ౪॥

సూ॥ యందుకూ దుంకులాటముందు నుందునెగ గావోకు | సంది
యంబులేదు కొత్తాపల్లి సామిగలనుకాని ! యందుకూ॥

సూ॥ వొరెమామా సిద్ధాపాశము నేరితిమింకేషు సేతంరా॥

మా॥ మామా కాయనికొండ్రుట కాంకోరులాట గడ్డాలపోలేం టాచ్చి
ద్రాంట కూయకురా కూయకురా ! మామ॥

సూ॥ మామా మాగీచ గడ్డలగుడ్డెలుగు లడ్డలాబోతు నెయ్యి తెడ్డలతో
నొడ్డెరు నొడ్డెరు అంట్రామామామా

మా॥ వొరెనుబాకుమామా సీతల్లియాలినుక రాసపిల్లొండ్రొంట రాముం
డంట లన్నాడ అగొగొగొగొగొ సూడుండ్రో సూడుండ్రో

సూ॥ అబ్బబ్బా కారుమబ్బల యబ్బడంచుయబ్బయలమై మబ్బకాయా
సూడుండ్రో సూడుండ్రో.

మా॥ మామా యెల్లెల్లి గామల్లెల్లైమెల్లెల్ల రారో రారో రారో రాం
డ్రో రాండ్రో రాండ్రో.

రా॥ గీ॥ అదుగొలక్కురా రాక్షస రాడ్పటంబు | మహివదంకెను
మానియాగంబు నెటుల | ల॥ రక్షణమునేయ దీక్షవహించినటుల | విల్లు
నెక్కిడి దుష్కృతంబెల్లనడుచు॥

పదం. — వాదం.

రా॥ విల్లునెక్కిడి యుక్కడంచెదా | కల్లురక్కను బుల్లలల్లాల్లా
డగజేయుచు ॥విల్లు॥

ల॥ అల్లుదుగొరఘువల్లభదనుజలు | యల్లుయకీర్వర హృదయము
రెల్లచు పెకలించెదరూ ॥అల్లు॥

మా॥ కల్లురక్తమాంసమూల కొల్లాలుగదెచ్చిమాని వల్లభానిపై
ని జల్లారెల్లాదనకలందరుకో॥

విల్లునెక్కుడించకుండి భల్లమూలగూర్చి గూర్చి వికసిల్లుమానివల్ల
భూనిత్యుల్లడంచ వేగముకో ॥వి॥

రా॥ యిదుగిడుగొమడ దనుజలన్యంచితీ పదమహాసము దయ
ములనెదనిది ॥యిదు॥

అది అది గాత్రముల దను గూలిరి । సదయుక కోత్తాపలి స్వా
మీ శ్రీహరి అది

—* మా బ లు. *—

అదిత్తాప స్వాహా సోమాయస్వాహా మంగళాయస్వాహా బుధా
యస్వాహా శ్రేష్ఠాయస్వాహా శుక్రాయస్వాహా మంగళాయస్వాహా యిల
యస్వాహా అలగ్నాయస్వాహా శుక్రాయస్వాహా నీకువాకు చెరిసగాయస్వాహా॥

రా. వ. గాత్రముల న మీయాగము పరిసమాప్తించినదా మీ ని
యమము చాలి న మీయపరిపాలించుడిస్వామి.

వి. కందా॥ నరపాదపదత్రయై॥ రిగువ్రు దనుజులనుదునిటు యెంతలసితి
రొ॥ రమదయాపరులా॥ పరిరంభణ మియ్యరయ్యా॥ప॥
బాణాక్షలా॥ మేలగుమీకూ పాపాక్షలా॥ప॥ మురుచి
రాకోళ్ళస్తున్నదగు సుందరీలాభాస్తునిత్యము॥ పరమనంపనలస్తు
సాంప్రద్యాస్తు పావనమస్తుఅస్తు॥బాలా॥

రా. కందా॥ గురువరమీచరణములను॥ యరముననిలిపినను దనుజులెంత
టివా॥ హరిహరహిరణ్యగర్భులు॥ నరుడెంచిన దృంతు
మయ్యా నశినదళాక్షా॥ శూరులైన నతజనరక్షా॥ప॥ ధరణి
లో నరులెంత దండిదానదాక్షిణ్యము లుండిన పరమ పావన
మైనసద్గురు చరణతీర్థా॥ సేవలేక॥నశినదళాక్షా॥

వి. ప॥ ఆహాసంతసం బాయె రఘుకాంతా నాస్వాంతంబున యొక
యుదంతంబు చింతించితి వినుము.

కదం—వాదం.

వి. కనుపదుమీ యువా॥ప॥ ముదమునజనకుని సదనంబునయా
ముదనహరుని విల్లదిగనుగొన॥ప॥

రా. ముదమొ దెగురువరామది॥ సదయాహ్వాగయ మీపదముల
నెదనిడి ముదనహరుని విల్లదిగనుగొన॥ము॥

వి. మల్లాభువల్లభులే జగమెల్లా॥ప॥ విల్లండియుటు భల్ల
నూర్చగ నొల్లతేమ షీతివల్లభులెవ్వరు॥య॥

ల॥ పుల్లాయదూనను నిశిస్థిల్లమనసందును । ప॥ యల్లయతీశ్వర వల్లభసేవక పల్లవముల రంజిల్లనమ్మతి ॥పు॥

వి॥ యిగువూరురాఘవా మీరిరువూరు రాఘవా ॥ప॥ ధరణికోత్త పతి దామాదగులై సరగున జనకుని పురికరుగుదువో యిరువూ॥

రా॥ వ॥ దేవా మహానుభావా యీవనంబు మనంబునకు ఘనంబు గు వింతలాను గురువర.

రా॥ చ॥ తరులతకుంజపు జముల తద్దము వేడ్క వహి చిఱువగాం

తరిమున జాతుస తతుల దారిగనుగొన రాఘవాదగ్గ
లక్ష్మీ గురువరయేరు కారణము కుంతి మైకుజ గగ్గివాసమై

నిరయస్వరూపమానుల నుద్దిదెల్పుడి మానిసత్తమా॥

వి॥ వ॥ రఘుకులాంభోదిచంద్ర రాఘవేంద్ర సద్గుణసాంద్ర శ్రీరామచంద్ర యీవనరామణీయ్య కవిహీనంబు దెల్పెదవినుడు, మనుజేంద్రా.

వి॥ సీ॥ పూర్వంబుగౌతమ పుణ్యదేశీశుడు ♦ సహాయతుడై తపము సల్పుచుండ । సంయమిశ్వరుభార్య సాక్షీలలామణి మది నెంచకొంద్యండు మరులునొంది । వొకనాడు మునియంశకలంక మాంబును ♦ కేగింసుకనాథుడేగుడెంచి । కామాంధుడైయతి కాంతితోభోగించ తెలిసి బడధారియూ దేవపత్ని । గీ॥ దేహయంతట యోనులై తేజముడుగు । ననుచుశపియించి నారీలలామజూచి । నీవుసామాన్యమై యిందు నిలుపుమనుచు । శాపముసగెను మానిబల్ కోడలు —

వి॥ క॥ ఆమానీశ్వరుడంతట । ప్రేమామృతధారలొలుక ప్రేయసిగని శ్రీ !
ములకదరజమునయో భామాశాపమురొదిలి నావ —

వి॥ గీ॥ అన్యపురుషులగూడిన నతివలకుచు । అన్యకా తాపాదియధములకుచు । పిత్తపైబులొ గూడు పశులకై । దియె యిట్ల నిద్రానానా ॥

వి॥ వ॥ రాఘవా యీవనంబు నీమనంబున గౌతమాశ్రమాబలి యెరుంగుము.

రా॥ వ॥ అరుజా యీవనకుంజపుంజంబులు నామనోరంజకంబు

అమృతగాదా చూచితివా!

శబదం — చాదం.

రా॥ కనుగొంటివా సౌమిత్రి! గహనాబుతీరుధాత్రి । మనముదు
గంటిమైత్రి! మహిలేనుయ్యావిదిత్రి ॥కను॥

ల॥ వనమెన్నతరమదేన వసియించవిదు జీవా । ఘనపక్షిమృగవి
రావా గనగాదుమహానుభావా । వన॥

అహావిరులతావి । ఆనందములకుడీవి । మోహనురాగభావి! స్నే
హారుభావరీవి ॥కను॥

ల॥ సహకారతరులగుంపూ । అహోయ దౌతీసాంపూ । దేహాబు
పులకరింపూ । వోహోవనంబుపెంపూ వన॥

రా॥ తాలవటకమాలహిం తాలకుటరశాల । నీలనింబవకుళదానిం
బ కుందముకుళ ॥కను॥

ల॥ బదరీవనసముంగ । భల్లాతమాతుముంగ! అదుగొంగు లవంగ!
యాష్టాతమధునారింగ ॥వన॥

రా॥ ధరకొత్తల్లి శ్రీసు । దయగల్గవీతనసు । సరసావశ్రీనివా
సు । సర్వస్థిముల జేసు ॥ కనుగొంటి ॥

వి॥ క॥ కాపునరాఘవనీపద । జీవనజముసోకనిమ్ము జితశిశియశయ్యుగ॥

పావనమైసారూప్యము । నీవలనను జెందువేగ నింపెనలారక॥

రా॥ క॥ శ్రీరామనామధేయడ । సారసమఖ నీమధర్త శాశమనాదలక
లహ॥ కోరితిదేవరనీపద । సారసముల పూజనల్ప సమయంబవియ్యుగ॥

అహల్యాదేవిరాకడా.

అ॥ వ॥ అమోహానందధరితరాఘవా రంజితంబగు మీసాదకంజ
యుగ్మంబును మిన్నవోరంజకంబుగ పూజింతును దేవాదిదేవా.

అ॥ గీ॥ రామశ్రీరామ రఘురామ రామరామ । సామరాలనుమీ
సాద కంజంబు । భూమరిజనేలు పునపూర్వశాపమొదలి । కౌమనై మి
మ్ము గంటినాభాగ్గగరిమా.

ఆట—పదం.

రామంతమాలనిభశ్యామ రాక్షసాధిపతినిచయభీతుం || రా || వంజే
హమజశినస్త్రోతం నురబృందామహాహానిపాతం || రా || వాచబిందుకళాతి
తం వేదవేదాంతనిర్దుహోపేతం || రా || సాకాకా ఓంకారనీజం నిరాకారా
నిరంజన తేజం || రా || హీరామణీమయహారం సుకుమారం సుజనసుహారం
|| రా || యీశంసర్వేశచిన్నిలాసం శరమేశం పాపొఘశరనాశం || రా || ధర
కొత్తనల్లిపూరివాసం | నాగజనసమరమనోల్లాసం || రా ||

ఆనా || గీ || ఆదిచక్రధ్యాతహస్తమై యుపతరించి | దుష్టజన శీత్రణ
ము శిష్టరక్షణంబు | పొరకు శ్రీరామరూపమై గోసలేంద్ర | గర్భయంగన
నుదయంబు గాంచితిందూ ||

ఆ || గీ || జన్మకిర్మణు లేనట్టిదేవనీపు | జన్మమొందుట మాదృశ
జనులనేల | గాదెరామానుజునినూడి గాధిపతుని | తోటి నరుడెంచుటిద
నాడు నొలిఫలంబూ ||

—♦ ప దం. ♦—

శ్రీరామం రఘురామం | చిన్మయరూప శ్రీఘనశ్యామం || శ్రీ ||
కాంత్యాతీతం కరుణోపేతం | కలుషోద్భూతం కమలజనేత్రం || శ్రీ || అంబు
ధిశయనం అంబుజనయనం | అంబాధిపమససాంబుజ చరణం || శ్రీ || జగ
దాధారం నిగమానరం | జన్మాంతస్థితిజగదనుపాలం || శ్రీ || దానవహంతం
మానవశాంతం | దానదయాదాక్షిణ్యగుణాంతం || శ్రీ || సర్వాకారం సర్వా
భారం | సర్వేశ్వర సానందాకారం || శ్రీ || అండలిశయనం పరితభజనం |
అండజవాహన అఘనివారణం || శ్రీ || ధరళరిపాలం దైవోన్ముఖం | వర
నూతన పురివాసనుపాలం || శ్రీ ||

పంచచామరం

నీవే భూమిరాకవాయు నీవేవహ్నివ్యోమము ♦ నీవే సర్వకాల
దిక్కు నిర్మల బ్రి సఘముల్ ♦ నీవేకర్తభోక్తవయ్య నీవేసాక్షి హాకము
నీవేసర్వమంతజూడ నీరజాప్రవాళజా ||

మత్త కోకిలా.

నిన్నుగానగలేదుదేవా నీరజోద్భవాదుఃఖః ♦ సన్నుతించగ నెంత
దానను సన్నుచిపరిపాలనా ♦ నన్నుగాచుటకై సహోహర నామ రూపము
లొందియః ♦ పన్నగేంద్రశాయమత్ఫల దాయవైకరణి చిత్రే

ప॥ అమూల్యాభరణమూల్యా అహల్యా సీమధురాలాహంబులు శ్పటికలాహ
రూహంబులై య సంజాంబుధి నోలలాడె మన్మనంబూ.

రా॥ శా॥ వోరామా మణి సర్వలోకములలో నొక్కరునీవ్యాపియుఁగఁ
సీరేజాక్షిరొ నీకర్తికలసియుఁగ నింపొందసా భాగ్యముల్.
జ్ఞేకపాశ్శ్యము జె దుమాభువినియాచంద్రార్కతారామః
నారీరత్నమ సర్వలోకముల నీనామంబు పాపఘ్నమా॥

రా॥ ప॥ యింటిలలామ హినువంత ప్రాంతంబున నున్న నీకాంతుని చీర
బొమ్మ.

అ॥ ప॥ భూకాంతా హినువంతంబున నున్న మత్కొంతు సన్నిధికేగిద.

రా॥ గీ॥ సరిదుపవనముఁ జే భూ॥ భరితంబై కుంజపుంజ భవ్యుల కాదుల్.
గురువర గాంచితి యీవన । గిరికందరముల నుతింప గీష్మతి
తరమా॥

పదం॥ వాదం॥

వి॥ గంటివా శ్రీరామా వనచరగుంపు గంటివారఘరామా.ప.
గంటివాగజసింహ శరభోత్కంఠ నాదవికుంఠితంబై జటలై శైరగంటియ
న్నులు మింటనేగుచుచున్నవారల ॥గంటివా॥౧॥

రా॥ గంటిరీమాసీశా వనచరబాబ్బల్ విటిరీమాసీశా .ప.
మింటనంటిన గిరిగుహంతర తుంటివిల్తుని కేళినుర వాల్గంటులను భోధించి
గీతాజటస్వరముల దెలుపువారల ॥గంటి॥౨॥

వి॥ తాలసాలరసాల కదలీ మాలతీ మందారమధుకవిశాల భూరు
హఘాయలా నవలీల డోలిక లూగుగిరిశల ॥గంటి॥౩॥

ల॥ భూతసరళా మృతపిచ భల్లాతబదరీ పనసరసముల పీఠిగను
పానంబానర్పుచు పికశుకాన్మృత మధురస్వరముల ॥గంటి॥౪॥

వి॥ నదినదంబుల ప్రలినతలనల చూదితమానస హృదయులై ము
నిసమోదయంబులు జపహంబుల సదయులై మోదమోదన జేయగ ॥గంటి॥౫॥

రా॥ మల్లెమొల్లెలు బాజినాపెగ తెల్లని విరిజ జీకే కి పుల్లహల్లిక
పుష్పముల శ్రీవల్లభుని పూజంపగనునే గంటి॥౬॥

ల॥ భతయనంతుని కొత్తపల్లి ధాముని చరణాంబుజాంబుల మహవ
కనా యురమందనిల్పిన మానిసత్తను సతిసుతాదుల ॥గంటి॥౭॥

వి॥ గీ॥ అడగొ దృగ్గోచరంబాయ విధులపురమా । కమలమిస్మం
డు నపరదిక్పాంతాను । రాగనెయుక్తుడైన భూభాగమెల్ల । రక్తిమం
బయ్యితోచె రాజీవనయనా॥

వి॥ మ॥ తమసంబంధయుగప్పె జక్కువలు దైన్యబొందె నక్షత్రాంశ
విమలాభాయవిహంగ గావములు వీతెంచెకాదిగంతుంబులక
కుముదంబుల్ విడిచిచె మారుతము కుంజాగ్రంబులంనుండియుక
రమణీయై తోచెకామకులకుక రాజీవపత్రేక్షా॥

వి॥ వ॥ రాఘవా మీరిరువురు ప్రిదోషపూజలొనరించి యంపుగ
ల విరులతా జొంపంబుల పాన్పొనరింప వలయు యూనిశీభము విశదము
వరకు గడిపి నశాంతంబున కాల్యంబుల నెరజేర్చి జనక సభానదనంబున
జేగుదము.

రా॥ వ॥ దేవామీభావానుసారంబుగ నొసరి చెదము మహానుభావా

రా॥ వ॥ అనుజా మనమిగువురము మునివరుచరణంబుల మనమున
నిలిపి వనకుంజపుంజరంజితలతా కుసుమగుల్మంబుల సంతరించి పాన్పొనరిం
పవలయు నీవేగుప్రాగ్భాగంబున నేనేగెద పశ్యమభాగంబునకు,

—♦ జనకచక్రవర్తి నేపథ్యం రావటం. ♦—

శా॥ శ్రీకాంతాకుచ కుంకుమారుణల సచ్చిపాద పంకేరుహు
పాకారిప్రముఖామరాధిపశివ బ్రహ్మాది సంసేవ్యుఁ
వ్యాకోచాంబుజ దృగ్విమోహిత జగదాకాశరలిలాయిత
సాకారాచ్యుత సర్వనామధగు సర్వేశ్వమిది దల్పద॥

తె ర లా ప ద ం.

జనకాధిపాచ్యవర్తిని । వైరిజననాయకా సమవర్తిని । ఘనదాన
ప్రపణానువర్తిని సూనుశరసమ నుందారమూర్తిని ॥జ॥ ఛండ విక్రమజయ
శాలిని మార్తాండసమప్రభాపాలిని । మండలేంద్రపరిపాలిని మదినిండాగొల
చెద వనమాలిని ॥జ॥ హీరమణిమయ హరిని వేదచారాసుకీచారాకారిని
దూరీకృతాదుర్విచారిని వేదసారమోదిత మనోహరిని ॥జ॥ ధరకొత్తాకలి
శ్రీవాసుని నాయురమండుదల్తురమేళుని । సురుచిరవినత ప్రభాసుని ధారా
ధరనిభాత్ర సంస్తోత్రుని ॥ జనకా ॥

రా॥ వ॥ సలివోత్తసమ ఆస్తానంబునహితపురోహితామాత్యబంధుయు
తంబై బద్ధోత్తమభులగు విద్వజ్జన జేగయ్యమానంబై యుండునామంత్రి.

తెరిగి పడన పదం.

భూపకుల తిలకా ! సుజనకా ! పం శ్రీహరిమిత సంస్థాపకమరుచిర
కావునుపాంతక కరుణసాగరుడ ! భూ ! పాలితజనవరుడా ! భూవరుడా !
! ప ! మేలమిగల భూపాలులలోనే శిలసాయుతా శీఘ్రముహితుడా || సూ ||
దీనసోషణుడా ! ధిమణుడా ! ప ! దానదయానాత్మకాక్షాకరుడను గానవాం
తకుని మాంశకొలచెటి || భూ ! వాసనసన్నిభుడా ! సుప్రభుడా ! ప ! భూసు
రకొత్తపల్లిశూడలవ్రేని వాసునిదాసుడ బాసమానుడను || భూ ||

మం ! గీ ! రాజనారాండకోటి విభ్రాజమాన ! యాజగంబునమీ
రెట్టి రాజులొక్క ! పూజనీయ్యులచందంబు పోత సెసంగ ! రాజకుల
సంభవులోదిన రాజకులలో.

రా ! వ ! సఖాచంద్రవన్ముఖా ఆస్మగ్ధదంతాంతంబువినగోరితిలా దె
త్యేదవినుము.

రా ! సీ ! దేశవిశాలాంధ్ర దేశదుగ్ధములంగు ♦ మేలైనసిరిగల్లుమెది
కునకును । వరుణదిగ్బుఖతలక కరణియై బరగును ♦ పరమ సంతను కొత్త
పల్లియందు రాజుల్లు దన్నమరాజు వంశాంబుధి చంద్రుణిసరి రామచంద్ర
రావు కాయురైశ్వర్యంబు లభివృద్ధి నొందించి సాలింతునె మిథిల పట్టణం
బు వికృమోన్నతుడగు జనకచక్రవర్తి యనగ ప్రఖ్యాతి గాంచితి యధిక
ముగను వాగ్విభూషణు వటపురి వంశజాంతు రామసహజాఖ్యు కృతిషీతిని
రాజిలంగ

ప దం

సభజేయు మామంత్రీపర || ప || కథవప్రథవాదులు మద్విభవప్రథ
సుతీయింపగ || సభ || శాంతులూ వేదాంతులు భూకాంతులు హితమతులై
సురకాంతుని శ్రీమంతంబున || సభ || సకలంబగుశాస్త్రంబుల ప్రకర ప్రక
టిత హరిగుణ నికరముబోధించగనిక || స || సురుచిరమగు గానంబును । తరు
ణులు పరిపరివిధమలభరతం బరమగుసల్పగ || సభ || శ్రీకొత్తాపల్లిశుకు ।
ప్రకటనంపద లిచ్చియు సాకల్యంబుగ బోవగ || స ||

మం ! వ ! విభో జనక రాజప్రసో మితిజ్ఞాను సారంబుగ సభాసద

నంబు పరిపూర్ణముగా యున్నది యీరత్న స్థగితసి హాసనం బలంకరిం
పుడుదేవ

రా॥ వ॥ మంత్రీనామ తనంబు నుగంతబైన క్రింతాకాంతబై యు
న్నది తద్వృత్తా త బాలకింపుము.

రా॥ వి॥ అలనాడునె నొక్కయధ్వరంబును జేయ నమకట్టి భూసు
రసంఘములతో భూపరామేశ్వంబు బుధుజనులు జేయంగ లాంగల పద్ధతి
లక్ష్మీకళల నొక బాలికయు దోచె నొప్పు నాచిన్ని బాలిక పుత్రికాభా
వమునను పాలించుచుండగా బాలచందుని మాడ్కి నభివృద్ధి నొందెనా
నాటనుండి మద్దమంబునను మా హేళ్యరంబు ధనువుచెబట్టి శరమందు
తగనుగూర్చు నట్టిరాజోత్తమసకును నబ్జముని కన్యకాదాన మొనరింప
గలిగెమంత్రీ.

పదం॥ వాదం॥

రా॥ విరాజిల్లుపిపూ రాజులనరానరప్పిపూ ॥ ప పరాకుసేయక
దరాధిపతులను ॥ విరా॥ ౧॥

మం॥ ధోరాపరాకెమీ రాజులు పరానరాకెమీ ధరామండలీశ్వ
రా నీకమిటి॥ ధోరా॥ ౨॥

రా॥ శరాసనంబి దు హరునిది దురాసదంపదు శరంబు గూర్చగ
ధోరల్గల్గినను ॥ శరాసనంబిగు ౩॥

మం॥ నురాధి పతిబోలూ రాజులు ధరాస్థలిని నేను పరాయధులు
సాంపరాయశూరులు ॥ నురాధి॥ ౪॥

రా॥ హరిహరులుగాక యాధను కరాగ్రమున సోక ధువావహము
భేదయాలకైనను ॥ హరిహరులు॥ ౫॥

మం॥ మ శగామినికై యతిసంబు న మనపురికై వీరాధిపులుమ
న పురికేతెంచిరి మరా॥ ౬॥

రా॥ ధరానొత్తకల్లి యీశుడు నరాకల్పవల్లి స్థిరాసిరులు నేను
క నొసగును ॥ ధరా॥ ౭॥

మం॥ సీ! బంగళకొంకణ పాంచాలరాజులు * బబరసింధు నేపాళపతులు

మూసన ను కణ న శ్వాసధి పతులును * మహారాష్ట్ర సాకాష్ట్ర
 మూసధులును పాంధ్య చోళ గుడిడి పాసనమూహంబులు సింధు
 యుగంధరాధాని పతులు * కురువులూద కలింగ కుంత లేశ్వరు
 లును * మధ్యయాలకాదూళ మహిపులింత గీ॥ హితపురోహిత న
 తిసుతనహితులగుదు ట్టితి పతులంగ బలసపాస్త్రబిగలిగి అతులి
 తానంద వైభవోత్తులు గలిగి! వచ్చిచే వీటికిని వియచ్చరులు
 పొగడ!

పీతావేపం రావటం॥

౪॥ శ్రీకామినీ మనోహర! పాకారిప్రమఖదివ్య ప్రస్తుతచరితా! లోకాధీ
 నాధయశ్వర కాకోనర తల్పవికచ కంజదళాక్షా!

తెరలో పదం॥

హరివృక్షణం దురితహరణం శరమపావనం భక్తజీవనం ॥హ॥౧॥
 మనోభూషణం మహివిశేషణం జనాతోషణం జన్మహోషణం ॥హ॥౨॥ వే
 దోద్ధారణం సాధుకారణం బాధవారణం భవనిహారణం ॥హ॥౩॥ కొత్త
 ల్లినినాన శ్రీనివాసు చిత్తజానతంగ శ్రీమత్యూతం ॥హరివృక్షణం॥౪॥
 వ యింటిలొమ సభామంటపాలంకారులగు పండితులు రాజాధి జనా
 ర్తాడతేజులగు భూవిభోత్తమ బాధితాధిపనిగాది శయు
 న్ములు అగ్రజగ్గ సేవానుకూలగు తూమున కలసితి
 దూహలచే సభాపరిపూర్ణంబై యుండునాపతి నెతెదనటంబుగావించె
 ద నచ్చలీ.

తెరవెల్లు పదం॥

కొమ్మమేల్ బంగారుబొమ్మను కన్నవిలుకానీ దానీ తమ్మియింటి
గరితను కనుదమ్మలనువానీ పూనీ || కొమ్మ'అ|| మించులను మరుపించు
మేళాహోగించగా గేరు మీరు కాంచనా సరిగంచు దువ్వలు వంచలను
తీరూ మీరూ || కొమ్మ'౨|| నీలకుంతల జాలములు ముఖపాలనమున నొ
రయూ మెరయూ బాలికలు కెంగేలి నలసుంటిల సనీవీవా వాహ || కొ॥ ౩ ||
పునుగుజన్వజి జాజిమల్లె పూలనెత్తావి మోవి ఘనసుధారస మొల్కు చి
ల్కల పల్కులాదీవీ భావీ || కొ॥ ౪ || ధరయనంతుని కొత్తపల్లి ధామసర్వే
శా యాశాకరుణతోవర మొస*బ్రోవుముకాంచనావానా భానా || కొ॥ ౫ ||
చె॥ గీ॥ అమ్మమీరెవ్వరమ్మ బంగారుబొమ్మ | సమ్మతిందితి నీమ్మదుసరస
వాక్కు | అమ్మత కలితాను మోదంబు లంబుజాక్షి | హరునిరాణి
వో దివిసురవరుని సతివో |

పదం.

మారునిసాగసగు నారినిమించిన సారసమోమునీ యందురెనక |
కీరవాణులను మీరినచక్కని వారణయానని యందురెనక || మా॥ చుక్క
లదొరకన్నకృష్ణమగుముఖ చక్కదనము పెంపెక్కగనూ | చక్కెరవిత్తు
ని చొక్కపుపుత్తడి మక్కువబొమ్మనియందురెనక || మా॥ అణికదాణిను
పాలిముత్యములు వేణిభారమూ నటుయింపగనూ | రాణివాసులందరు న
నుకోకిల వాణిసీతయని యందురెనక || మా॥ ధారునికొత్తాపల్లిసునినేమూ
రక గొలచెటి సారసాక్షిని | వారవారగంభీరుడు జనకుని కూరింసుత సతీ
సాధినినే || మా॥

సీ॥ గీ॥ చెలియనాతండ్రి, విధిలేకుజనకడగద్య | కుసుమగంధియు
వారిల్లి కువలయాక్షి | సీతమన్నామధేయంబు భూతలంబు | నందునుద
యంబు పొందితినుందరాంగి॥

పదం.

సీ॥ కాంతాహణివినవెనాదు స్వాంతము వింతాయన వింతాయన
వింతాయన | చె॥ యింతియంతో వాసంతికల్ కాంధినుంచె చేనుంతకల్ |

బంతులందూ మీరియ్యలి కాంతాకాంతూల జేరా || కా || సీ || శారీకకీరాపరీ
వాగమల దూగొడల్ | మీరీస్తోలుపారీతిమిమీరీ పలుమారుగను || కా ||
చె || మందచూసికాము మల్లెకుంద బ్బు దామొలయాగాను | జెందినేతావు
లను పొడిముడమొందాగను || కా || సీ || చంచలనేత్రీ కాయంచలు గుమి
గుడియు మించి పంచమస్వరనించి ధ్వనులెచాగను || కా || చె || ధా
రుణికొత్తానలి ధానుని ధానుని స్మృణాయెమారకనుజేసినను మారుడదె
మారెగదె || కాంతా ||

సీ || శి || కన్నులంద్రీగానుకన కాగినసంతుడు కంతుయుక్తుడై
చెన్నలకారె నన్నెలలో చక్కగిలెక మగిమల్లె మొల్లెలక
చె || క్రొన్నెలకాల తుంపుగులు కోయిలగుంపుల మేలుపల్కులక
విన్నవినోదమాయ విరిజాణిరొ పోదమపువ్విసోటకుక

వదం వాదం.

సీ || బోటిరొ పడుమీపూదోటాకు నేగిబల్ పాటాలబాడుదమె |
బాగపైన నాటాలనాడుదమె బో ||

చె || నాటాకనవసర మేటైకళ్ళుగార పాటాల బాడుదమా | వి
తైననాటాలనాడుదమా || నా ||

సీ || సాహంగిపూలందు సాంపైనతుమ్మెద గుంపూల రవమింపుగక !
హాయనిపింపూను పడిని పుగక || సం ||

చె || చొపకకల్ హార పెంపైన మకరంద తుంపురులకు బల్లచుక
మలయంపు తొంపారులును చల్లగక || నా || ర ||

సీ || మల్లెయూ మొల్లెలు మంకెనవిరజాజి మరిజెల్ల చేమంతులూ
రంగైనపల్లవ పు బ తుయూ || బా || గి ||

పుల్లబ్బకేకీ హల్లకకేకీంగి పల్లసమున గానుమీ రాయంచప
ల్లపముల పనుమీ || నా || ౬ ||

సీ || యేలాలకాజాలడోలికల దూగి చాలా వినోదితమా సరసం
పు కేలికమోదింమా బో || ౭ ||

చె || నీలాలకాడు మేలైనరతిగోన దేలున్న శుకశారికల్ ! కలరవ

శ్రీకృష్ణ దేవరాయలైన బహువిధయతము

పల్లవిచార, పైదరాజు. 1.

మూలందు నగుకోరికల్ ||నా||౮||

సీ! ధరకొత్తకల్లి శ్రీనివాసా యీవనమందు మురయుచువిహరించు
నూ దోషముల కరిహర మొనరించు ||బోటిగో||

పదం! వాదం.

చె! పంచారంగుల చిలుకొ గడయో అచయనా నటుపటవే ||

సీ! చెంచాలాక్షి నెగ సెగదె కనుపించదాయను పనుపదవే||౧||

చె! వొడిగొడిగి పనుపదవే మెల్ల బెదరగలదుగదె మదవతిరొ ||

సీ! అడుగుడుగొ నది పొదలజేరెనిక మదముననిటురా వదలముగొ || ౨||

చె! చందానమంచార భూజులందు జేరె సుందారి అందుకుగదు
కుందమురా వేనియి వనమును జేగటకీదారి || ౩||

సీ! యిటనుగమి నెవటుచేగకు నటలాలకి సరెఅటుబొమ్మి. చె.
తటుకునకొత్తావల్లిశ్వసుకు నటుగనుపించును పోపొమ్మి ||౪||

రామచంద్రమూర్తి వనములో సీతనుగుంచి వణింపుట,

రా! ఉ! యాయెలదోట యెవ్వరిదొ యింపునసొంపునహింపు జూడగొ

యాయెలలోనగాన మరభీకృత సూనవితానమండరు.

మాయదె మల్లెమొల్లలును ముంకెనజాజి జవాజివాననల్.

శ్రీయతమై యీసొగసు చిత్తమునిల్వగ జేయదెవ్వరొ.

వ. అవురొరా మించులనుమించు చొచలాక్షి కనుపించి నటులాయె
యొడిచునోచంచల మనుపి చును ఆడుగుడుగొ నిజముగనె యంచ
యానవున,

పదం.

నగలాడి సొగలాడి నగుమొగమెన్న జిగిబిగిమిన్నా । తొగలేకుండి
మొగముగెన్న సగసగ మొందడ బల్రైట్ । సొగసగుముతైపులేట్ । చి
గురాకడిపపుసేట్ । దగురా నగం జడరాల్ నగునా ||నగ|| చిత్రాకు బా
మ్మొక్కూ పుత్తడిమిసిమేల్ నుమ్మా । చిత్రజచెపూరెమ్మా తత్తరమొం
దెను చిత్రముయీచెలి బిత్తరిపెలగుయీపుల్ । దళుకొత్తు బెక్కుమేల్ చె
పల్ । ఆహచిత్రభవనిబల్ తూపుల్ । నిరబోల్ నునదాల్ ననమేల్ ||వ||

కలికీయోయూచిచ్చిమ్మ ! ముగ్ధులవమ్మోయూచిచ్చిమ్మ ! బిలుగుజల్లుతప్పు
గలుగుబల్ తుగాయికొబుకంటి చచ్చవచ కంటులకమ్మ ! మోమించుకొను
గనుగొన్నా ! దగణ్ణి ! గగణ్ణి ! గగణ్ణి ! తేదా ! వగ ! ధరికొత్తపల్లి
వాసు కరుణగలుగుశ్రీనాను ! కవచేలకయవాను ! వరవరివిధముల సినుల
నొసగిబహు దురితను లనబోజీనూ ! నాపైనుదులొల్పి దియజేనూ !
యీతరుణిహూయల్ గనతను ! సరిగ్గ త్వరిగ్గ పరగ్గ నానా ॥వగ॥

ఉ॥ యీతరుణిహూయల్ గుణగు యీతరుణిహూయల్ మితానిహూయల్

యీతగుణహూయల్ యీతగుణహూయల్ యీతగుణహూయల్ యీతగుణహూయల్

భూతలమందుభూతవరి పుష్పసుగంధిని శ్రవణాజగత్

భూతినినిగంచె నొక్కశర శశిలముపుగ న్నమ్మి ర్తయై

గీ॥ మగువమొగమును పరిక లోగలరాయు ! గుండెసగ మొంది
కృష్ణపద్మాంబుడగుచు ! తరుణితిత్పాదనఖిల తళకు గాంచి ! సుముఖు
డైపూణి మొందె నుద్ధాదిబండి !

ప ద ౧,

అహా అహా తరుణినినియు సు దర మెన్న గనా తరమానా ! మో
హానగాత్రి నెమ్మోను నరమా చందమా మందమానందమూ ! కులరీవిమ
ధుకనులనీవి యీసుదతిమోవిచూ సుభభావి నిరబోణీ మృదుపాణి ఘన
శిశి శుకపాణి ॥అహా॥ నారీమణియొయ్యారి మరుచికరారి తళకుసుకునూరి
హా ! సారాననేశ్చిచక్ యుగనిగ్గుదానిమ్మ గజనిమ్మా ఫలితమ్మలో ఆ
హానతియుగతిగజవతినిగేను నృగవతిని గెల్పుకటిపటిగహిమా ! ముద్దీయ
చెక్కుల్ అద్దపుచక్కల్ చంద్రఖండిములనుపెక్కుల్ ॥అహా॥ ధరికొత్త
పలి దామోదరుని నిరుణిగా మరిగరితేనా ! గోరికలొనరించి సారాననా
భూదీనారీబలికించునా ! వరమపురుషుడీతరుణిధవుడు ! హుళిరులనొందు
టకు నరుడొనా ! అన్ను నమిన్నా ! కన్నులగన్నా ! క్రొన్న నెలియని మెరు
కన్నా ॥ అహా ॥

ఉ॥ యేయుగమందుగా ధరిలోన ముదానకిదాన పూర్వము

యీయుగమందు మి ములను నెందిపిరించి నృజించినాడకొ

కాయజడేతి హేతి కనకాంగి విభూతి కళాతిరేకముగా

కేయకేలవాత్రి నడయుచువె లందులు దీనిసాటియె॥

గీ: కనకమిర్రొక్కొక పంచగారనొక్కొక ఫలరసంబులతేటయో
బరగునుకయె॥ సాపులును పెంపు మిదినింపు కెంపునొక్కొక యింపు
గమనింపు నీనికెమ్మోవివాపూ॥

పదం.

అవురా॥ యానాకన్నాగా చూచినమదిదీ గజేమీర యొయ్యా
రజారా॥ నారనారిపారుగేరుమోముతిరూ॥ కథల్ గేరూ॥ తీరాతీరైస
చనుగ మిరు చీమలాచిడారున్నెననూ గాదుహాహా॥ అ॥ కలికీవన్నల
చిలుకావారికి మారునిపూములిపై దలిమిన్నముఖిలకీ॥ కళలమించిగా
వ్రీచు కలిమిసతియో॥ భారతీనూ॥ తళిక్కుపైతానిబామ్మ బెళుక్కు
చూపులముద్దు గులుకుమూటాల నవ్వుతములుకుహాహా॥ అవు॥ నారీశ్రీకొ
త్తపల్లి పోరీశేలినమురారి గొలచెటి సువారినిజేయో॥ గరుమేరుగుబో
టి నీటూ॥ హీరపక్తిడల్ తేటా॥ వారీజోదరుముద్దు నారీ బోలిన మద
నారీ మించినసుకుమారీ హాహా॥ అవురా॥

గీ: కంజభవుడింతి కల్పించుకాలమండు॥ రంజింబైన నవరత్న
రజముగూర్చి నంచుసుధపింపి పదనుగ నదిమినదిమి॥ కొమ్మగావించబోలు
నె తమ్మిచూలి॥

క: విరిబోడినీదుజనకుని॥ పురమానునామంబుదెల్పు పుణ్యుండరిడ॥

కరణీనుగనియెజగలొ॥ బరువడి నీనామపంక్తి ఫలమెంతటిదొ॥

పదం—వాదం.

రా: కలికీనీవెవ్వరె కలరవ మొందిగాను బల్కవె॥ బల్కవె॥ రా
చిల్కవెలహా॥ నీ॥ నిలుకాడలేకనా కల్కరించదగునయ్య॥ నియ్యెడగ
నియ్యెడగ ననునయ్యెడ అహ॥ రా: నారీలలామరొనె రమానుకుంటివి
దిసారమా సారమా సువిచారమా అహ॥ నీ॥ మారాసుందారపర నారూ
లలోపనియేమిదెప్పుడీదెప్పుడీమదినిల్పుడీహా॥ రా: మారామణిగో నీనామ
మేముతెల్వగోరింపుగా॥ యింపుగా మదిపెంపుగా॥ అహ॥ నీ॥ శ్యా

మాసుంజారనా కోమలాంగి సీతయాని యానురూ | యందురూ | జను
లందరూ అహా! శ్వా! ధర కొత్తకలిశ్రీధామదలచి తల్లిదండ్రుల్లిద్ధరిక |
యిద్ధరిక దెల్పురుద్ధరిక |

పదం—వాదం.

సీ! సరవరోత్తమ సీవుసరసిజ భవుడొ హరివో | పురహరుండవో
సురవరుండవో ప! పూనియిందురాను గూను గూనామాయామోనసంబు!

రా! తరుణీమణి యయ్యోధ్యక్షతిగాతండిదశరథుడూ | సరసిజాక్షి
రాముడనుడూ | ప! చానాకాళికూనితోను పూనిడావాపూలద్యంపా | త!

సీ! మానవాధిప మీరలిచ్చట రానుగతమేమీ! నూనుశరవ్రతి
మానసుందర | మానావాతినన్ను మదిబూని పొగడుటానునేమి | మా!

రా! కన్నేవనినుజూచి పొగడుట చిన్ననమటన | సన్నతాంగీ
యెవరోగీరి | యున్నవేమొకానివన్ను చిన్నాబుచ్చాకానుదెల్పు | క!

సీ! పురహరుకాన్యకముచే దగబూనుపురుషునకూ | సురుచిరం
బగు జనకునాజ్ఞచే | శూరాగ్రేహరూనాకు హీరాహరామేయాగోరినా!

ధరణీకొత్తకలిశ్రీహరి దాతయైసీకు | స్థిరతరంబగు వరములిచ్చునె
సీతారామూడైయ్యాతాను చేతోమీదమూనానేలు | తరుణి!

యిక్కడినుంచి రాముడు విశ్వమిత్రుని సన్నిధికిగట,

రా! క! యలినాథపుష్పమంజరీ! లతిమృగులగు లతలుచిగుటాకులగొనిమె
మతిరమ్యమైనపాన్పును | చతురతగాంచితిపును శయనించడికక

వి! గీ! రాకోమారకు లారబల్ రాశ్రిగడచి | వేకువాయను పూ
ర్వాద్రివెడలితాను | దుదయమొదెను కాల్యంబు లుచితముగను | ద్వి
నెగుడుమిథిలకు దివ్యలాలా!

రా! ప! దేశికావాసర కృత్యంబులు సరవేర్చి భవన్నివాసంబున
కేతెంచితిమి మీనుందహాన భాసుర చంద్రికలోలుక నాజ్ఞయిందు.

వి! ప! యినకులోదధి చంద్రులార యిట చనుదము రండు అహ
యీపుట భేదన ఘటితసుందరంబు గాంచితిరా.

వి! చ! కవిగొనుదీపురకమున రత్నమ యాంచిత సాధయాధముల్

ఘనకథమోదవిర్జయః కాంతో నరుదెంచిగానముల్
మనముగరంగజేసి మనకేలికి దాసిక మించుచున్నవా
రికతుల చుడ్ల బారిమది సుపువహింపు పురపరీధులకా ||

పదం—ముగ్ధురివాక్యములు.

వి యంతోసుందారమైనదిగురో యీమిథిలాపురము | సంభాష
మొందె పురసాధాగ్నము నెన్నగచు ||యం||

రా! కలరానముందె చిలుకలపలుకూల సాగసునిందు! కలహంసా
మిధునరములు చెలకేగెకొలకులంపు ||కల||

ల! నేతల జలుగుతుంపురు లొలసినహాయిగల్గు ! మలయమం
దార చెందనమంద మారుతములందు ||నేల||

వి! తరుణీమణులక మము పురుషులసురతంబు అందునలసి | విరచి
తారత్న కర్ణంకములా నొరగినారదుగొ ||యం||

రా! మించెనుసురనగరిని బొల్పించూరించినగరిని | అంచితాసాహ
గానా పంచమస్వరమతీరు యంతో||

ల! షీతిలోనాగ్రాపల్లి శ్రీనీవాసునికృపచె అతులీతామైనశ్రీయః
పతియిందు మోదామొందు ||యంతో||

వి! వి! వరేవరిచారకా ద్వారంబున కుశికాత్మజుండరు దెంచెనని
జనకాభిపున కెరంగించు.

సు! వ ధరాతల్పేంద్ర ద్వారంబున గాధీసందకుండరుదెంచెను విన్న
వించు మననేరదెచ్చితి.

జ! క! జోహారుపదిశేయిలుగ ! స్వాహాపియతుల్యతేజ సరగునజేతుక
ఆహామద్భాగ్యము మీ ! శీహగతమగుటకెంత యింపెనలారెక

పదం—యద్దరివాక్యములు.

జ! మునిచంద్రా! వే! చేయునద్గుణసాంద్రా! ఘన లక్షః కరిపూ
భవనాగమనమున నామనముయెంతో ముదమొందె | యీదినమెంతో
ఫలమొందె ముని! వి! జనకాధా డేమమమర్వీనాథా | ఆనయమునుశీ
పాని కలచెడి ఘనుడివీవతిపుణ్యదావని మది నెంచా! వచ్చితినినుగా చా

జన దేవాభ్యుదయోదయః కైకొనుడిదె । కేవలంబగు బ్రహ్మరుషి
వైసీనిటూనరుదెంచుటయు నా భావబూ ! ధన్వంతరీందూటగుదా ! జీవం
బూ ॥ముని! వి! భూవలనూమందునకీర్తివెలయా ! నీవునీసతిహిత సుతా
మలు భావమలరగ సుఖమలరు సుభావించా । శ్రీహరికటాక్షించా ।
సాభావించా ॥ జన ॥ క్షీణమగు కౌత్రాపల్లి యందూ ! సతతమును
నివసించు శ్రీయఃపతినిగూడిన వారని నామతి యందూ । మొక్కే దదయా
జెందూ ॥నామతి॥

స చ చామరవృత్తము యిద్దరివాక్యములు.

వి॥ జనక భూవిభోత్రయా యీజగమునందు నీనరికా । గనగలేమ
కర్మజ్ఞాన కాండములను దక్షుడౌ ॥

జన॥ మునినరాది మూర్తిరూపముంగు రాజరుషివివై । ఘనతపం
బానర్చి బ్రహ్మ గంటివీబ్రహ్మర్షివై ॥

శబదం—ఇద్దరివాక్యములు.

జన॥ రాకొమరులు యెనరూయా । రాజీవాయతనేతులు ! యీ
కల్యాణులగన్న భూకాంతుడు యేకాంతుడౌ ॥రా॥

వి॥ భూకాంతావిరుపున్య శ్లోకుండగు దశరథునకు । లోకోత్త
రసుందరముక గలయీకుమారులుగలిగిరి ॥భూ॥

జడదారులుమీరలు యీపుడమీపతి కొడుకులనిటు । అడవులలో
నివెంబడి బడిగానిటుయేమకో ॥జడ॥

వి॥ పుడమీశాధ్వరమునకైయ్యి పుడమీ త్రములనుడెచ్చితి । ము
డియలో రక్కసులను తడబడకను దృఢచిరిపిరలు ॥పు॥

జన॥ కుసుమాస్త్రానిబోలిన యీవసుధేశ్వర సుతులిరువురు । అన
మానంబగురక్కనులనువులదృఢుటచిత్రము ॥కు॥

వసుధేశ్వర గౌతముడూ సతి కొనగిన కాపము నొదలించి । వసుధ
తివిల్లవి గనుటకు వెనజనుదెంచిరి వీరలు ॥భూ॥

జన॥ ఫలియించెను నాపూర్వ భాగ్యంబును మునిచంద్రము । యి
లనూతనపౌరిశుని కలకాలము స్మరియించగ ॥ ఫ ॥

పదం—ఇద్దరివాక్యములు.

వి! జనకావనీకా ఇందుధరునిధను విందుదెచ్చునుమీ । కనుగొనానేతొచిరిఘనులు రామలక్ష్మణుల ఘనపరాక్రమములు గనుగొనమనమునుగలిగెను । ధనువిందుదెచ్చునుమీ ।

జన ఘనకాలకంఠకార్ముకము మునికాంతాదెచ్చునెదా । యినకుహాద్భవలింగు వచ్చిరనుచుదెచ్చి బాకుకానిమనుజులెవ్వరుదానిబూన । గనుభువి వినలేదని మునికాంతాదెచ్చునెదా ॥ఘన॥

దేలసంశయం యీబాలరామచంద్రునిపై నీ కేల ॥ ప॥ నీలమేఘుపంజరదావనమాలి బోలువాడు సుష్మిచాలా మేలుగల్గు భూమిపాల । నదేలయీబాలునిపై । నింకేలసంశయం ॥ జ॥

జన! చాలసంతసం! మునిపాలగల్గెనామనంబు చాలసంతసం మేలుకొత్తపల్లి శ్రీరమేశుకృపకుజెంది చాలా బాలాచంద్రదశరుని ధనూవీచాలులకును నవలీలజూపెదను । ఘనకాల ।

రాజ ప్రధానివాక్యములు.

రా! పోమ్ముమంత్రీహరుని కార్ముకమ్ముదెప్పిటా ! యిమ్ముహీశ సంజమాలు । సమ్మాతినొందాగ యిమ్మునిమదముద ॥పా॥

మం! యిమ్ముహూర్తమందు కార్ముకమ్మునమ్ములగా । యిమ్ముహీశులెల్ల మానసమ్మునబెగ్గొంద మడిదెత్తు దిగులొంద ॥యి॥

రా! చాలబలముగల్గు జనమువేలసంఖ్యయుగా । దోలుకొనిబొమ్మునందు ఫాలాక్షుపూజించి భారంబు వహించి ॥పామ్ము॥

మం॥ మేలుగల్గుపూలతోను మేశుపూజలగా । చాలగానొనర్చిదెత్తు సయ్యాననేగడు సరగునసభకిందు ॥యి॥

రా, భూరిభారమదియుచాల ధీరతోడుతగా । నేరుపొందితెమ్మిపరీవారంబుశివునికైవారంబుజేయుచు ॥పామ్ము॥

మం! ధరియనంత కొత్తపల్లి ధాముకరుణచే । ధరములేదెత్తుశ్రీశుపాదాబ్జములనమ్మి కరమాత్మ్యదయనుమ్మి ॥యి॥

ప) ॥ క! నరవరపురహరుధనువిదె । సరగునదెచ్చితిమిచాల సంతోషమునగా

నరశతశతములు మణిమణి! హరిహరిశ్చ భోజనంబు ను యశ్యతమోదం

పదం—ముగ్ధునివాక్యములు.

జ॥ ముగ్ధునివాక్యంబు యీధనునదే గనుగొను మురహరిసఖుడెపుడు
చేబూనియుపనిగొను చుండెపుడు॥ ముగ్ధునివాక్యంబు నవలించుచు
ఘనులగుపనిబాధివనందనులను కనుగొనువానిమీఁదానుచునను॥మ॥

వి॥ ఇనకులచంద్రియా ఘనకాగ్నీకము చేతబూనుమీనుదిగనూ
మీ॥ జనకావనిశుని మానమునంబిల్లగా చేయుమీ॥ దయాసేయుమీ॥యి॥

గా॥ ముగ్ధునివాక్యంబునదే॥ మీఘనమగు యజ్ఞయుగొని
నాతా॥ మనమన గలిగెను మదమతా యీజనమాలగిగునూనొకవింతా॥

జ॥ కనుకాకరియు కాగ్నీకమునుభవి దొరికరిమునబూనక॥ గుణ
రస మింపొందగనలుపక॥ మత్సురశతపుగవదిదెలుపక॥ సురుచిగముగ
సుందరిగుడెంచియు విరివరమును తిత్పురుషునిగొనగును॥కరు॥

వి॥ పరవరసుతనిగు యుగముందు స శయాముఁచాకు॥ లక్ష్మ్యమొ
చాకు॥ శ్రీశ్రీరాసన మూలదొరిలందాదును నిన్ను గాంచనూ॥ మోడి
చాను॥నర॥ ౫॥

గా॥ గురువరధను విదెధరియి చిమీ॥ చరణమంబున మనసు
చీ॥ ధరికొత్తవలిహరినెంచి॥ నేతరమునుగూర్చితి మకినాచీ॥గురు॥

పంచచామర వృత్తం.

గా॥ ధరాధరామలెల్ల పెల్ల గిల్లధనువుబట్టిక॥ సురాసురల్ విభీ
తులైయ్యి చూచుచు డవేగము॥ చరాచరాదిభూతములు చెచ్చుగిల్లి
మూఁగిలక॥ కరార్యమందు శరముబూని శార్దూలంబు విరచితి॥

జన॥ గీ॥ మంత్రీపుగవ మద్యాన్య మహిమచేత॥ వాంఛితంబును
సమకూరెనుధలోన॥ నరయానిరుపేద కడంబు దొరికినట్లు॥ నంబురాశి
పర్వంబునైనయట్లు॥

జ॥ సఖావతంస నీవేగిగుత్తుత సీతనిటుదెమ్మి

మం॥ న॥ దేవర ధూవర నేనేగిజలధరవేణుకవాణియుగు భవచ్ఛా
కామణిని దోడ్చితెచ్చెద.

[ప్ర॥ క॥ తరుణీలలామనీవిలు । నరుదెమ్మక నీకుదగిన నాథుడుదొరికె
హరువిల్లువరచెక్షణమున । దొరకొనికొకముకునుణియుదొరికినయల్లు॥

సీత—పదం.

నానోముఫలియించెనె చెలి । యిక ! మీనాంకశతశత మానావ
కారుండు । నానో! హరిబులిటుదెమ్మక నారినునీ । నారాసనేత్రిసుకు
మారునిపూజింప ॥ నానో! నీలాలకీమేలగుక నారీనిణి । మేలైనమల్లెమొ
ల్లాపూలాలితో పూజింప । నానో! ధరకొత్తపలి నసువి నానోమణి । యుర
మగుదుదలచిన విరిసకమునపికెత్తు ॥ నానో!

జ॥ గి॥ మంత్రీసత్తరు దశరథ మహిపులిందు । దోడితెప్పింప దూ
తలదోలునందు । హితపురోహిత సతిసుత హితముగాను । తరలివచ్చిన
లగ్నంబు చెల్లువానకు.

వ॥ రాట్టుగవదూత లగుదెంచిరినుగొ । న్వస్తియుక్తంబగు హ
స్తాక్షరిచె శుభపత్రికా లిఖించిన నేగదరు.

జ॥ సచినావతంస అటులనె లిఖి చెర.

జ॥ ఉ॥ రాజవిరాజమాన మహారాజగు దశరథ రాజమాన్యకుక
రాజకులుండు మిథిలపురి రాజగుజనకుడు దీప్తు దండముక
రాజలజ్జేనీ మీనుతుడు రాములకీశుభ చైత్రినవమిలో
తేజమెల్లర్ప పరిణామము జేయుటకై నిటుతలెకరావలె.

జ॥ దూ॥ లారా మూశుభలేఖ గొని కోసలాధీశ్వరుండగు దశర
థేశ్వరున కిందు శీఘ్రముగా పొందు.

దూ॥ యేలికా మీమాజ్ఞాను హరంబుగ నేగెదము.

సును త్వేతగాములారా దూతారా యెందుడరుదెంచితిరిందు.

దూ॥ దేవరవాసు దొరగాను మిథిలాధీశుడు ప పినారు

సు॥ దినకరకులౌద్యవ భూధవ మిథిలానగరము నుండిదీ దూతలరు
దెంచిరి యేమొశుభసూచకము న్నటు లున్నది

దశ॥ సుమంతా దూతలచె తేబడిన పత్రిక శరింపుము.

యిక్కడ మీదిపద్యము చదువ వలయు,

వి॥ భూరమజేశా నీదుపుత్రాదులంతయూ । కోరికలలరూన కొడు వలుజ్జేమనూ ॥ భూ ॥

ద॥ ఓతిగొనకొత్తాపల్లీ శ్రీధరుని కృపాగలా అతులితమైమియా శీర్వచనమే జ్జేమము ॥ ఓతి ॥

వి॥ క॥ కుశలమెవశరధనీకును కుశలమెసతి సుతహితాప్త కుభినియంతక

కుశలమెవశిష్టనీకును కుశలమె బ్రహ్మనుభావ కుశలమెతపముక॥

ద॥ క॥ కుశలమమిక్యపచేతను! కుశలముసతిసుతహితాది కుంభినియంతక

వ॥ కుశలమెకుశికాత్మజనీ కుశలత్రబహ్మర్షివనమ కుశలమువెలసెక॥

పదం—వాదం—తీపుట

వి॥ యినకులమును నుతిగాంచె నీఘనతపమును ఫలియించె । తన యులగంటివి ధన్యుడవైతినియనసా నంతయునొందె । నీతనయులగన ముద మొందె యి॥ ద॥ ఘనమగుమిక్యపగంటి । యీతనయులనేగనుగొంటి ।

మునిచంద్రనుమిశుననునకోర్కెల వినుపించుడినొనరితూ । నేననయము

ఖ్యాతినిగాంతు ॥ఘ॥ వి॥ ముల్లోకములేలెదారూ । మిరుకల్లలబలుకగలే

రూ । సల్లలితమరఘవల్లభులును శ్రీవల్లభుడలచేదారు । రతివల్లభుబోలి

నవారు ॥యి॥ ద॥ ఎల్లవాంఛలనుదీర్తు । మియుల్లము కుతుకమునర్తు ।

కల్లగాదుశ్రీవల్లభుసాక్షిగల్లసరోరుహనేతా॥ముదిచెల్లిచదె శుభగాత్రీ॥

॥ఘ॥ వి॥ ఓతిగొత్తాపల్లీశు । నేనుతియించెదచూహేశు । సతతముడలతు

ను సత్యవాక్యముల గతిదక్ష్పకు భువిపాలా యతినుతిగాంతువు గుణశీలా॥

పదం॥ వాదం॥ కురుచజంపె.

ద॥ యేమేమి కాసలె యోముని చంద్రపు తామువచించుడికక॥

నానూనసము య నుషూనమింతెనసూ మియానలేమయిక॥యేమి॥గ॥

వి॥ భూమిశా నీనూదికెనూని వచియింతు నామది రంజిల్లెనూ

ప్రేమాతితయమున నామనోకామిత మేయైనఫలియించునూ అహ॥భూ॥౨

ద॥ ఫలియించెనానోము ఫలమింతబోపల కులముపాపనమాయెను

కలకాలమున మిదుకరుణచే సతీపాత్ర కలిమి నేగను గొంటిసి హాహ॥

వి॥ తులలేనియినకుల భవులవ దాస్యులు కలికిబొంకిని వారలూ

అలహరిశ్చంద్ర యానలయాంబ రీషులపోలుపొందె నీకీర్తియూ ॥అహ॥౪॥

ద॥ న॥ ప్రధానియొక కాశ్యంబు చేగొనియొత్తుము.
ద॥ క॥ శ్రీరాముడు పరిణయముని | ధారుణిసాటింప బుపితగతునపురిని |
వారందరలంకారముకడు! మీముమిథిలాపురంబుజేరగవలయున్

పదం.

ద॥ పదుమియ్యి మదిముదముదవన్ | సదయుడజనకుని పురి
జేరన్ | సుదతులనుతులదడుమియ్యన్ | మదగదాధ సమదయమందున్
ను॥ సతిసుతపేసోహితులంతన్ | మతుకముసో సునపురమంతన్ |
హితబాంధవసంయుతిమితన్ | మతిమతుల గూఢతులంతన్ || సతి॥

ద॥ వారణయాలు భరతములన్ | మీరినటించగ నిరతములన్ |
కోరికలలరగ సూరిజనుల్ నిటు | జేరిజాత్రముల నారములన్ || వారణ॥

ను॥ దెలుపగకొత్తాపలివాసు | పలిపెదస్మరణకు శ్రీవాసూ! కలి
దోషముబోకడజేసు | ఫలములనొసగును పరవాసూ || దెలుప ||
ను॥ క॥ పురజనులందనుమిథిలా | పురముకేరెరితుహత్మబుధవినుతుడుసం
గరవిక్రముండుజనకుని | కిరవుగయూ వార్తదెలిసె యింపెనలారన్

ప్రధాని జనకచక్రవర్తితో ననుట.

ప్ర॥ క॥ భూమిశశేకుదెంచెను | సామజగధ భటసమూహసతిసుతయతుడై
ప్రేమతోదశగధభూవిభు సోమునినిటుదోలి తెమ్మి సాంవలరంగన్॥

యిద్దోవాక్యములు కందములు.

జ॥ క॥ నరవరయభివాదముమీ! చరణములకుజేతురాజచంద్రమగొనుడీ!
ద॥ పరియభివాదముమీకిదే | నరనామకగొనుమువేగ సతిమోదమునన్
ద॥ క॥ రాారాఘవలక్ష్మణ! రాగరాజీవనయనరాకేందుముఖుల్ |
రారారఘుకులదీపులు | రాగానాయిన్నలార రాఘవులారా॥

పదం—జనక దశరథుల వాక్యములు.

జ॥ గారండి రఘునాయక మత్పుమిదియె జేరందీవరనాయకా
ప. ఘోరాతపమున సుకుమారులగంటికి నారాసుందర కాదులూ నీకొ
మరూలూ ధీమాలు రణశూరులు || రా॥

ద॥ శూరీభావ్యలు మీరు పరమాత్ముని సేవ్యులై యున్నారా
నానాపాదములందు నేనుపుగలసీతా నారీనిగనినారు తత్పాద నిరజమా ।
లగన్నాడు॥౨॥

జ॥ యెందూను ననుపెంపూ తేసెదరూ నీనందనుల సొంపూ . క.
కందవృక్షతకోటి సుందారాకాశల పొ దితిదెమేలు మీసంగంధ మొందితీ
మజేచాణు యందూ॥౩॥

ద॥ ధీరకొత్తావల్లిశూ । నమ్మితిగీమీయరమందు పరమేశ్వర !
ఐరమభాగవత ప్రకన్నాలు సురనాథునిబోలి ధరనేలి । యుంటిరినమ్మి
వనమాలికొనిను శూలిక ॥ధీరకొ॥

జ॥ క॥ నాతమ్మునిసుతలిడుపుర నాతనయవ్యయమాగూడనలుగురినిపుడు
ని నయలగీగోరితి । భూతలనాధేశగొనిము పుష్కరముఖులక ॥

ద॥ గీ॥ మించివైడి సువాసన గాంచివట్లు । మలయజలబున కస్తూతి
మొలగివట్లు । క్షీరమందాన నమ్మంగు జేరివట్లు । నీకుమాకలకును మా
కొమరువట్లు

జ॥ న॥ సేవకా నీతిత్వతంబుగ సావధానచిత్తుడవై యొకకార్యం
బుచే బూనినెరవేర్చవలయు

జ॥ చ॥ పురమునవిధివిధి పరిపూర్ణము గాగ నలంకరించి మం
దిరముల చిత్తరత్న సమమదీరిచి రత్నమయాంబితంబు గో
పురముల భవోక్తుంభముల బూనిదిరాజ గృహంగణంబులక
మరకతహీరమా క్రికమణియయమా నటు జేయగావలెక ॥

పదం— జనకునివాక్యం.

పురమలంకారంసా బంపుమూ । బుధవరులుబొగడ మన ॥ప॥ పు
వీధులనికడలము త్రైములసరులగట్టిబహు శరిమెళములుగల నిరులదండ
లను తోతరముగ నింపలతజేసిసుర పురిసరిగనుయూ । పుర॥ మీరినమంచి
రదావరములనుమేల హీరవంక్తులను దిరివిరురకత శోరణముల జల్తారు
జట్టి సోదరులునడిచె దారియందు వన్నీరుకుంభముల నేరపునిలుపగ

॥పురఃపురంగళధ్వనులువచ్చింగళభూసుర పుంగవులును మనచొగట జేరగ
అంగననులులలి శృంగారమున మంగళహారతులంగొవిరాగను ॥పు॥ ధర
ణికొత్తపలి పురిపరిపాలుని పరిముఖోలగను పరిపాలునుమద కిరీరధముల
నొ సరుదేరగయీ పురిమునసీతా పరిమాయనునును ॥పుర॥

మ॥ క॥హితులు సీరోహితులు భూకతులు నెల్ల నేగుడొచిరి రాజే
ద్రో బాగుగాను పరిమాయోత్సవ కలలు బ్రాప్తమీయె గానవధువరుల
రప్పింపబూనవలయు॥

క॥ ధృవకీర్తిని శ్రీరాములు! పవనయులకు ద్విజాలు సావధానముంగళ॥
భవబ్రహ్మములు బొగడగ! భువినీరను వెడ్డియాడ బుధులునుతీంపకాః

జన॥ మత్తకోకిలవృత్తా.

రానుచంద్రో పరిగ్రహింపుము భూమినుని కరతలములు
యూర్యైశను లక్ష్మణసాస్వమి కైశునుపాస్తమక నేమమునచేకొను
డ భామనూ భరతాధిప ॥ పేమహో శతృఘ్నముగొనుమీ శత్రు
శృతకీర్తిని॥

శ్లో॥ తదేవలగ్నం సుదినంతదేవ తారాబలం చంద్రబలంతదేవ !

విద్యాబలందైవ బలం నదేవ లక్ష్మీకతేతేఘ్రియుగం స్ఫురామి॥